

Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

C 15

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

66ο έτος

16 Ιανουαρίου 2023

Περιεχόμενα

IV Πληροφορίες

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ
ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

2023/C 15/01

Τελευταίες δημοσιεύσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*

1

V Γνωστοποιήσεις

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

Δικαστήριο

2023/C 15/02

Υπόθεση C-147/20: Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 17ης Νοεμβρίου 2022 [αίτηση του Landgericht Hamburg (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Novartis Pharma GmbH κατά A/S [Προδικαστική παραπομπή – Διανοητική ιδιοκτησία – Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Κανονισμός (ΕΕ) 2017/1001 – Άρθρο 9, παράγραφος 2 – Δικαιώματα που παρέχει το σήμα – Άρθρο 15 – Ανάλυση των δικαιωμάτων που παρέχει το σήμα – Παράλληλη εισαγωγή φαρμάκων – Ανασυσχευασία του προϊόντος το οποίο φέρει το σήμα – Νέα εξωτερική συσκευασία – Εναντίωση του δικαιούχου του σήματος – Τεχνητή στεγανοποίηση των αγορών μεταξύ κρατών μελών – Φάρμακα που προορίζονται για ανθρώπινη χρήση – Οδηγία 2001/83/ΕΚ – Άρθρο 47α – Χαρακτηριστικά ασφαλείας – Αντικατάσταση – Ισοδύναμα χαρακτηριστικά ασφαλείας – Κατ' εξουσιοδότηση κανονισμός (ΕΕ) 2016/161 – Άρθρο 3, παράγραφος 2 – Μηχανισμός ανίχνευσης παραποίησης – Μοναδικός κωδικός αναγνώρισης]

2

2023/C 15/03

Υπόθεση C-204/20: Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 17ης Νοεμβρίου 2022 [αίτηση του Landgericht Hamburg (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Bayer Intellectual Property GmbH κατά kohlrpharma GmbH [Προδικαστική παραπομπή – Διανοητική ιδιοκτησία – Σήματα – Οδηγία (ΕΕ) 2015/2436 – Προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί σημάτων – Άρθρο 10, παράγραφος 2 – Δικαιώματα που παρέχει το σήμα – Άρθρο 15 – Ανάλυση των δικαιωμάτων που παρέχει το σήμα – Παράλληλη εισαγωγή φαρμάκων – Ανασυσχευασία του προϊόντος το οποίο φέρει το σήμα – Νέα εξωτερική συσκευασία – Εναντίωση του δικαιούχου του σήματος – Τεχνητή στεγανοποίηση των αγορών μεταξύ κρατών μελών – Φάρμακα που προορίζονται για ανθρώπινη χρήση – Οδηγία 2001/83/ΕΚ – Άρθρο 47α – Χαρακτηριστικά ασφαλείας – Αντικατάσταση – Ισοδύναμα χαρακτηριστικά ασφαλείας – Κατ' εξουσιοδότηση κανονισμός (ΕΕ) 2016/161 – Άρθρο 3, παράγραφος 2 – Μηχανισμός ανίχνευσης παραποίησης – Μοναδικός κωδικός αναγνώρισης]

3

EL

2023/C 15/04	Υπόθεση C-224/20: Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 17ης Νοεμβρίου 2022 [αίτηση του Sø- og Handelsretten (Δανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Merck Sharp & Dohme BV, Merck Sharp & Dohme Corp., MSD Danmark ApS κατά Abacus Medicine A/S, και Novartis AG κατά Abacus Medicine A/S, και Novartis AG κατά Abacus Medicine A/S, και Novartis AG κατά Paranova Danmark A/S, και H. Lundbeck A/S κατά Paranova Danmark A/S, και MSD Danmark ApS, MSD Sharp & Dohme GmbH, Merck Sharp & Dohme Corp. κατά 2CARE4 ApS, και Ferring Lægemedler A/S κατά Paranova Danmark A/S [Προδικαστική παραπομπή — Άρθρα 34 και 36 ΣΛΕΕ — Ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων — Διανοητική ιδιοκτησία — Σήματα — Κανονισμός (ΕΕ) 2017/1001 — Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Άρθρο 9, παράγραφος 2 — Άρθρο 15 — Οδηγία (ΕΕ) 2015/2436 — Προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί σημάτων — Άρθρο 10, παράγραφος 2 — Άρθρο 15 — Δικαιώματα που παρέχει το σήμα — Ανάλυση των δικαιωμάτων που παρέχει το σήμα — Παράλληλη εισαγωγή φαρμάκων — Ανασυσσκευασία του προϊόντος το οποίο φέρει το σήμα — Νέα εξωτερική συσκευασία — Αντικατάσταση του σήματος που υπήρχε στην αρχική εξωτερική συσκευασία με άλλη ονομασία προϊόντος — Εκ νέου επικόλληση του ειδικού σήματος του δικαιούχου για το συγκεκριμένο προϊόν, χωρίς όμως τα υπόλοιπα σήματα ή διακριτικά σημεία που υπήρχαν στην αρχική εκείνη εξωτερική συσκευασία — Εναντίωση του δικαιούχου του σήματος — Τεχνητή στεγανοποίηση των αγορών μεταξύ κρατών μελών — Φάρμακα που προορίζονται για ανθρώπινη χρήση — Οδηγία 2001/83/ΕΚ — Άρθρο 47α — Χαρακτηριστικά ασφαλείας — Αντικατάσταση — Ισοδύναμα χαρακτηριστικά ασφαλείας — Κατ' εξουσιοδότηση κανονισμός (ΕΕ) 2016/161 — Άρθρο 3, παράγραφος 2 — Μηχανισμός ανίχνευσης παραποίησης]	4
2023/C 15/05	Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-253/20 και C-254/20: Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 17ης Νοεμβρίου 2022 [αίτηση του Hof van beroep te Brussel (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Imprexco N.V. κατά Novartis AG, (C-253/20), PI Pharma NV κατά Novartis AG, Novartis Pharma NV (C-254/20) [Προδικαστική παραπομπή — Άρθρα 34 και 36 ΣΛΕΕ — Ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων — Διανοητική ιδιοκτησία — Σήματα — Κανονισμός (ΕΚ) 207/2009 — Άρθρο 9, παράγραφος 2 — Άρθρο 13 — Οδηγία 2008/95 — Άρθρο 5, παράγραφος 1 — Άρθρο 7 — Παρεχόμενο από το σήμα δικαίωμα — Ανάλυση του δικαιώματος επί του σήματος — Παράλληλη εισαγωγή φαρμάκων — Φάρμακο αναφοράς και γενόσημο φάρμακο — Οικονομικώς συνδεόμενες επιχειρήσεις — Ανασυσσκευασία του γενόσημου φαρμάκου — Νέα εξωτερική συσκευασία — Επίθεση του σήματος του φαρμάκου αναφοράς — Εναντίωση του δικαιούχου του σήματος — Τεχνητή στεγανοποίηση των αγορών μεταξύ των κρατών μελών]	6
2023/C 15/06	Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-331/20 P και C-343/20 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (δύετο τμήμα) της 17ης Νοεμβρίου 2022 — Volotea, SA (C-331/20) P, easyJet Airline Co. Ltd (C-343/20 P) κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής (Αίτηση αναίρεσης — Κρατικές ενισχύσεις — Άρθρο 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ — Απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής που αφορά αποζημιώσεις καταβληθείσες στους αερολιμένες της Σαρδηνίας για υποχρεώσεις παροχής δημόσιας υπηρεσίας — Ύπαρξη παράνομων κρατικών ενισχύσεων που δεν συνάδουν με την εσωτερική αγορά, τις οποίες χορήγησε η Ιταλική Δημοκρατία σε αεροπορικές εταιρίες μέσω φορέων εκμεταλλεύσεως αερολιμένων — Έννοια της «κρατικής ενίσχυσης» — Απόδειξη της ύπαρξης πλεονεκτήματος — Καθορισμός του ύψους του — Αρχή του ιδιώτη επιχειρηματία υπό συνθήκες οικονομίας της αγοράς — Δυνατότητα εφαρμογής και εφαρμογή — Κριτήριο του ιδιώτη αγοραστή αγαθών ή υπηρεσιών — Προϋποθέσεις — Βάρος αποδείξεως)	7
2023/C 15/07	Υπόθεση C-562/20: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 17ης Νοεμβρίου 2022 [αίτηση του Administratīvā rajona tiesa (Λεττονία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — SIA «Rodl & Partner» κατά Valsts ierēnumu dienests [Προδικαστική παραπομπή — Πρόληψη της χρησιμοποίησης του χρηματοπιστωτικού συστήματος για τη νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και για τη χρηματοδότηση της τρομοκρατίας — Οδηγία (ΕΕ) 2015/849 — Άρθρο 18, παράγραφοι 1 και 3 — Παράρτημα III, σημείο 3, στοιχείο β' — Προσέγγιση βάσει εκτιμήσεως του κινδύνου — Εκτίμηση κινδύνων στην οποία προβαίνουν οι υπόχρεες οντότητες — Εντοπισμός των κινδύνων από τα κράτη μέλη και τις υπόχρεες οντότητες — Μέτρα δέουσας επιμέλειας ως προς τον πελάτη — Ενισχυμένα μέτρα δέουσας επιμέλειας — Τρίτη χώρα υψηλού κινδύνου δωροδοκίας — Άρθρο 13, παράγραφος 1, στοιχεία γ' και δ' — Απαιτήσεις περί αποδείξεως και τεκμηρίωσης των οποίων το βάρος φέρουν οι υπόχρεες οντότητες — Άρθρο 14, παράγραφος 5 — Συνεχής εποπτεία του πελάτη την οποία οφείλουν να ασκούν οι υπόχρεες οντότητες — Δημοσίευση των αποφάσεων περί επιβολής κυρώσεως]	8
2023/C 15/08	Υπόθεση C-607/20: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 17ης Νοεμβρίου 2022 [αίτηση του First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Ηνωμένο Βασίλειο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — GE Aircraft Engine Services Ltd κατά The Commissioners for His Majesty's Revenue & Customs [Προδικαστική παραπομπή — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) — Οδηγία 2006/112/ΕΚ — Άρθρο 26, παράγραφος 1, στοιχείο β' — Χωρίς αντάλλαγμα παροχές υπηρεσιών — Χωρίς αντάλλαγμα παροχή εκπτώτικων κουπονιών στο προσωπικό της επιχείρησης του υποκειμένου στον φόρο στο πλαίσιο προγράμματος επιβράβευσης και ανταμοιβής — Πράξεις εξομοιούμενες με παροχές υπηρεσιών εξ επαχδούς αιτίας — Περιεχόμενο — Αρχή της φορολογικής ουδετερότητας]	9

2023/C 15/09	Υπόθεση C-646/20: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 15ης Νοεμβρίου 2022 [αίτηση του Bundesgerichtshof (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Senatsverwaltung für Inneres und Sport, Standesamtsaufsicht κατά TB [Προδικαστική παραπομπή – Δικαστική συνεργασία σε αστικές υποθέσεις – Διεθνής δικαιοδοσία, αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε γαμικές διαφορές και διαφορές γονικής μέριμνας – Διαζύγιο – Κανονισμός (ΕΚ) 2201/2003 – Άρθρο 2, σημείο 4, και άρθρο 21 – Έννοια της «αποφάσεως» – Αναγνώριση σε κράτος μέλος της λύσης γάμου η οποία συμφωνήθηκε μεταξύ των συζύγων και απαγγέλθηκε από ληξιαρχό άλλου κράτους μέλους – Κριτήριο βάσει του οποίου μπορεί να προσδιοριστεί κατά πόσον υφίσταται «απόφαση»]	10
2023/C 15/10	Υπόθεση C-54/21: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 17ης Νοεμβρίου 2022 [αίτηση του Krajowa Izba Odwoławcza (Πολωνία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Antea Polska S.A., Pectore-Eco sp. z o.o., Instytut Ochrony Środowiska — Państwowy Instytut Badawczy κατά Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie (Προδικαστική παραπομπή – Δημόσιες συμβάσεις – Οδηγία 2014/24/ΕΕ – Αρχές για την ανάθεση συμβάσεων – Άρθρο 18 – Διαφάνεια – Άρθρο 21 – Εμπιστευτικότητα – Παρέκκλιση από τις αρχές αυτές με βάση την εθνική νομοθεσία – Δικαίωμα πρόσβασης στο βασικό περιεχόμενο των πληροφοριών που διαβίβασαν οι προσφέροντες σχετικά με την εμπειρία και τις συστάσεις τους, τα πρόσωπα που προτείνουν για την εκτέλεση της σύμβασης και τη μελέτη των προτεινόμενων έργων και του τρόπου εκτέλεσής τους – Άρθρο 67 – Κριτήρια ανάθεσης της σύμβασης – Κριτήρια σχετικά με την ποιότητα των προτεινόμενων εργασιών ή υπηρεσιών – Απαίτηση για ακρίβεια – Οδηγία 89/665/ΕΟΚ – Άρθρο 1, παράγραφοι 1 και 3 – Δικαίωμα αποτελεσματικής προσφυγής – Θεραπεία σε περίπτωση προσβολής του δικαιώματος αυτού εξαιτίας της μη παροχής πρόσβασης σε μη εμπιστευτικές πληροφορίες)	11
2023/C 15/11	Υπόθεση C-175/21: Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 17ης Νοεμβρίου 2022 [αίτηση του Sąd Okręgowy w Warszawie (Πολωνία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Harman International Industries, Inc. κατά AB SA [Προδικαστική παραπομπή – Άρθρα 34 και 36 ΣΛΕΕ – Ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων – Διανοητική ιδιοκτησία – Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Κανονισμός (ΕΕ) 2017/1001 – Άρθρο 15 – Ανάλωση των δικαιωμάτων επί του σήματος – Διάθεση στην αγορά εντός του Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου (ΕΟΧ) – Συγκατάθεση του δικαιούχου του σήματος – Τόπος της πρώτης διάθεσης των προϊόντων στην αγορά από τον δικαιούχο του σήματος ή με τη συγκατάθεσή του – Απόδειξη – Οδηγία 2004/48/ΕΚ – Άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Αποτελεσματική δικαστική προστασία – Διατακτικό δικαστικών αποφάσεων που δεν προσδιορίζουν τα επίμαχα προϊόντα – Δυσχέρειες κατά την εκτέλεση – Προσφυγή ενώπιον του αρμόδιου δικαστηρίου σχετικά με την αναγκαστική εκτέλεση – Δίκαιη δίκη – Δικαιώματα άμυνας – Αρχή της ισότητας των όπλων]	12
2023/C 15/12	Υπόθεση C-230/21: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 17ης Νοεμβρίου 2022 [αίτηση του Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — X ενεργούσα επώνυμη της και με την ιδιότητα της νόμιμης αντιπροσώπου των ανήλικων τέκνων της Y και Z κατά Belgische Staat (Προδικαστική παραπομπή – Χώρος ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης – Μεταναστευτική πολιτική – Οδηγία 2003/86/ΕΚ – Άρθρο 2, στοιχείο στ' – Άρθρο 10, παράγραφος 3, στοιχείο α' – Έννοια του «ασυνόδευτου ανήλικου» – Δικαίωμα στην οικογενειακή επανένωση – Έγγαμος και ανήλικος, κατά τον χρόνο εισόδου στην επικράτεια κράτους μέλους, πρόσφυγας – Γάμος παιδιού ο οποίος δεν αναγνωρίζεται στο εν λόγω κράτος μέλος – Συγκατοίκηση με τον σύζυγο ο οποίος διαμένει νομίμως σε αυτό το κράτος μέλος)	13
2023/C 15/13	Υπόθεση C-238/21: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 17ης Νοεμβρίου 2022 [αίτηση του Landesverwaltungsgericht Steiermark (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Porz Bau GmbH κατά Bezirkshauptmannschaft Graz-Umgebung (Προδικαστική παραπομπή – Περιβάλλον – Απόβλητα – Οδηγία 2008/98/ΕΚ – Άρθρο 3, σημείο 1 – Άρθρο 5, παράγραφος 1 – Άρθρο 6, παράγραφος 1 – Υλικά εκσκαφής – Έννοιες «αποβλήτου» και «υποπροϊόντος» – Αποχαρακτηρισμός αποβλήτου)	14
2023/C 15/14	Υπόθεση C-243/21: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 17ης Νοεμβρίου 2022 [αίτηση του Sąd Okręgowy w Warszawie (Πολωνία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — «TOYA» sp. z o.o., Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji κατά Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej [Προδικαστική παραπομπή – Τηλεπικοινωνίες – Οδηγία 2002/19/ΕΚ (οδηγία για την πρόσβαση) – Άρθρο 8, παράγραφος 3 – Οδηγία 2014/61/ΕΕ – Άρθρο 1, παράγραφοι 3 και 4, και άρθρο 3, παράγραφος 5 – Εξουσία της εθνικής ρυθμιστικής αρχής να επιβάλλει εκ των προτέρων ρυθμιστικούς όρους για την πρόσβαση στην υλική υποδομή φορέα εκμετάλλευσης δικτύου ο οποίος δεν έχει σημαντική ισχύ στην αγορά – Ανυπαρξία διαφοράς σχετικά με την πρόσβαση]	15
2023/C 15/15	Υπόθεση C-304/21: Απόφαση του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 17ης Νοεμβρίου 2022 [αίτηση του Consiglio di Stato (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — VT κατά Ministero dell'Interno, Ministero dell'interno — Dipartimento della Pubblica Sicurezza — Direzione centrale per le risorse umane (Προδικαστική παραπομπή – Κοινωνική πολιτική – Ίση μεταχείριση στην απασχόληση και την εργασία – Άρθρο 21 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Οδηγία 2000/78/ΕΚ – Άρθρο 2, παράγραφος 2, άρθρο 4, παράγραφος 1, και άρθρο 6, παράγραφος 1 – Απαγόρευση των διακρίσεων λόγω ηλικίας – Εθνική κανονιστική ρύθμιση με την οποία το τριακοστό έτος καθορίζεται ως ανώτατο όριο ηλικίας για την πρόσληψη αστυνομικών διοικητών – Δικαιολογητικοί λόγοι)	16

2023/C 15/16	Υπόθεση C-350/21: Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 17ης Νοεμβρίου 2022 [αίτηση του Sofijski gradski sad (Βουλγαρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ποινική διαδικασία κινηθείσα από την Spetsializirana prokuratura [Προδικαστική παραπομπή – Επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα στον τομέα των ηλεκτρονικών επικοινωνιών – Απόρρητο των επικοινωνιών – Πάροχοι υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών – Γενική και χωρίς διάκριση διατήρηση των δεδομένων κινήσεως και των δεδομένων θέσεως για περίοδο έξι μηνών – Καταπολέμηση της σοβαρής εγκληματικότητας – Πρόσβαση στα διατηρούμενα δεδομένα – Ενημέρωση των προσώπων τα οποία αφορά η επεξεργασία δεδομένων – Δικαίωμα ασκήσεως προσφυγής – Οδηγία 2002/58/EK – Άρθρο 15, παράγραφοι 1 και 2 – Οδηγία (ΕΕ) 2016/680 – Άρθρα 13 και 54 – Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Άρθρα 7, 8, 11 και 47 καθώς και άρθρο 52, παράγραφος 1]	16
2023/C 15/17	Υπόθεση C-443/21: Απόφαση του Δικαστηρίου (δέκατο τμήμα) της 17ης Νοεμβρίου 2022 [αίτηση του Curtea de Apel Pitești (Ρουμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — SC Avicarvil Farms SRL κατά Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale, Agenția pentru Finanțarea Investițiilor Rurale, Agenția de Plăți și Intervenție în Agricultură, Agenția de Plăți și Intervenție în Agricultură — Centrul Județean Vâlcea [Προδικαστική παραπομπή – Κοινή γεωργική πολιτική (ΚΓΠ) – Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Αγροτικής Ανάπτυξης (ΕΓΤΑΑ) – Κανονισμός (ΕΕ) 1698/2005 – Άρθρο 40 – Εθνικό πρόγραμμα αγροτικής ανάπτυξης για την περίοδο 2007-2013 – Ενισχύσεις για την καλή διαβίωση των ζώων – Σφάλματα υπολογισμού – Μειώσεις ενισχύσεων από τις εθνικές αρχές – Αρχή της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης – Αρχή της ασφάλειας δικαίου]	17
2023/C 15/18	Υπόθεση C-578/21 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 17ης Νοεμβρίου 2022 — Irish Wind Farmers' Association Clg, Carrons Windfarm Ltd, Foyle Windfarm Ltd, Greenoge Windfarm Ltd κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής [Αίτηση αναίρεσεως – Κρατικές ενισχύσεις – Άρθρο 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ – Άρθρο 108, παράγραφοι 2 και 3, ΣΛΕΕ – Κανονισμός (ΕΕ) 2015/1589 – Άρθρο 4 – Νομοθεσία κράτους μέλους περί φορολόγησης της ακίνητης περιουσίας των επιχειρήσεων – Μέθοδοι εκτίμησης της αξίας των ακίνητων περιουσιακών στοιχείων οι οποίες χρησιμοποιούνται για τον υπολογισμό της βάσης επιβολής του οφειλόμενου φόρου – Καταγγελία εκ μέρους φορέων εκμετάλλευσης αιολικών πάρκων – Ισχυρισμός κατά τον οποίο η βάση επιβολής του φόρου ακίνητης περιουσίας τον οποίο οφείλουν οι παραγωγοί ηλεκτρικής ενέργειας από ορυκτά καύσιμα καθορίστηκε σε επίπεδο χαμηλότερο του κανονικού και, ως εκ τούτου, το επίπεδο φορολόγησης της ακίνητης περιουσίας των εν λόγω παραγωγών ηλεκτρικής ενέργειας είναι χαμηλότερο από αυτό που ισχύει για τους λοιπούς παραγωγούς ηλεκτρικής ενέργειας λόγω της επιλογής της χρησιμοποιηθείσας μεθόδου εκτίμησης της αξίας – Διαδικασία προκαταρκτικής εξέτασης – Απόφαση διαπιστώνουσα τη μη ύπαρξη κρατικής ενίσχυσης – Έλλειψη οικονομικού και επιλεκτικού πλεονεκτήματος – Μη κίνηση της επίσημης διαδικασίας έρευνας – Έννοια των «σοβαρών δυσχερειών» – Έκταση των υποχρεώσεων που υπέχει η Ευρωπαϊκή Επιτροπή για τη διενέργεια έρευνας – Αρχή της χρηστής διοίκησης – Υποχρέωση διεξαγωγής της διαδικασίας εξέτασης με επιμελή και αμερόληπτο τρόπο – Περιεχόμενο του ελέγχου του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης]	18
2023/C 15/19	Υπόθεση C-113/21 P: Διάταξη του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 6ης Σεπτεμβρίου 2022 — Maen Haikal κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Αίτηση αναίρεσεως – Άρθρο 181 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου – Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφαλείας – Περιοριστικά μέτρα κατά της Αραβικής Δημοκρατίας της Συρίας – Μέτρα κατά εξεχόντων επιχειρηματιών που δραστηριοποιούνται στη Συρία – Κατάλογοι των προσώπων στα οποία εφαρμόζεται η δέσμευση κεφαλαίων και οικονομικών πόρων – Απόδειξη του βασίμου της καταχωρίσεως του ονόματος του προσφεύγοντος στους ανωτέρω καταλόγους – Αίτηση αναίρεσεως προδήλως απαράδεκτη ή προδήλως αβάσιμη)	19
2023/C 15/20	Υπόθεση C-569/21: Διάταξη του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 17ης Νοεμβρίου 2022 [αίτηση του Consiglio di Stato (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ministero dell'Interno, Presidenza del Consiglio dei ministri κατά PF (Προδικαστική παραπομπή – Άρθρο 99 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου – Κοινωνική πολιτική – Ίση μεταχείριση στην απασχόληση και την εργασία – Άρθρο 21 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Οδηγία 2000/78/EK – Άρθρο 2, παράγραφος 2, άρθρο 4, παράγραφος 1, και άρθρο 6, παράγραφος 1 – Απαγόρευση διακρίσεων λόγω ηλικίας – Εθνική κανονιστική ρύθμιση με την οποία το 30ό έτος καθορίζεται ως ανώτατο όριο ηλικίας για την πρόσληψη στην αστυνομία αξιωματικών ειδικών καθηκόντων με την ειδικότητα του ψυχολόγου – Δικαιολογητικοί λόγοι)	19
2023/C 15/21	Υπόθεση C-56/22: Διάταξη του Δικαστηρίου (ένατο τμήμα) της 8ης Σεπτεμβρίου 2022 [αίτηση του tribunal de première instance de Liège (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — PL κατά État belge (Προδικαστική παραπομπή – Άρθρο 53, παράγραφος 2, και άρθρο 94 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου – Ανάγκη να εκτίθενται το πραγματικό και κανονιστικό πλαίσιο της διαφοράς της κύριας δίκης, καθώς και οι λόγοι για τους οποίους είναι αναγκαία η απάντηση επί του προδικαστικού ερωτήματος – Μη παροχή επαρκών διευκρινίσεων – Προδήλως απαράδεκτο)	20

2023/C 15/22	Υπόθεση C-302/22: Διάταξη του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 3ης Οκτωβρίου 2022 [αίτηση του Amtsgericht Eilenburg (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — YS, RW κατά Freebird Airlines Europe Ltd. [Προδικαστική παραπομπή – Άρθρο 99 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου – Αεροπορικές μεταφορές – Κανονισμός (ΕΚ) 261/2004 – Άρθρο 5, παράγραφος 3 – Αποζημίωση των επιβατών αεροπορικών μεταφορών σε περίπτωση σημαντικής καθυστέρησης της πτήσεως – Απαλλαγή από την υποχρέωση αποζημίωσης – Έκτακτες περιστάσεις – Πρόσκρουση πτηνών σε αεροσκάφος – Ελιγμός πτήσεως έκτακτης ανάγκης ο οποίος συνεπάγεται ζημιά στα ελαστικά του αεροσκάφους]	21
2023/C 15/23	Υπόθεση C-561/21: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunal Supremo (Ισπανία) στις 10 Σεπτεμβρίου 2021 — GP και BG κατά Banco Santander, S.A.	21
2023/C 15/24	Υπόθεση C-337/22 P: Αναίρεση που άσκησε στις 23 Μαΐου 2022 το Γραφείο Διοικητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τρίτο τμήμα) στις 16 Μαρτίου 2022 στην υπόθεση T-281/21, Nowhere κατά EUIPO	22
2023/C 15/25	Υπόθεση C-608/22: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Verwaltungsgerichtshof (Αυστρία) στις 22 Σεπτεμβρίου 2022 — AH	23
2023/C 15/26	Υπόθεση C-609/22: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Verwaltungsgerichtshof (Αυστρία) στις 22 Σεπτεμβρίου 2022 — FN	24
2023/C 15/27	Υπόθεση C-624/22: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Conseil d'État (Γαλλία) στις 30 Σεπτεμβρίου 2022 — Société BP France κατά Ministre de l'Économie, des Finances et de la Souveraineté industrielle et numérique	25
2023/C 15/28	Υπόθεση C-626/22: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunale di Milano (Ιταλία) στις 3 Οκτωβρίου 2022 — C. Z., M. C., S. P. e altri / Ilva SpA in Amministrazione Straordinaria, Acciaierie d'Italia Holding SpA, Acciaierie d'Italia SpA	26
2023/C 15/29	Υπόθεση C-627/22: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Finanzgericht Köln (Γερμανία) στις 4 Οκτωβρίου 2022 — AB κατά Finanzamt Köln-Süd	27
2023/C 15/30	Υπόθεση C-630/22: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Bundesarbeitsgericht (Γερμανία) στις 10 Οκτωβρίου 2022 — JK κατά Kirchliches Krankenhaus	28
2023/C 15/31	Υπόθεση C-659/22: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Nejvyšší správní soud (Τσεχική Δημοκρατία) στις 20 Οκτωβρίου 2022 — RK κατά Ministerstvo zdravotnictví	29
2023/C 15/32	Υπόθεση C-694/22: Προσφυγή της 10ης Νοεμβρίου 2022 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατίας της Μάλτας	29
2023/C 15/33	Υπόθεση C-697/22 P: Αναίρεση που άσκησε στις 11 Νοεμβρίου 2022 η Helsingin Bussiliikenne Oy κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έκτο πενταμελές τμήμα) στις 14 Σεπτεμβρίου 2022 στην υπόθεση T-603/19, Helsingin Bussiliikenne Oy κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής	30
2023/C 15/34	Υπόθεση C-710/22 P: Αναίρεση που άσκησε στις 17 Νοεμβρίου 2022 η JCDecaux Street Furniture Belgium κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πρώτο τμήμα) στις 7 Σεπτεμβρίου 2022 στην υπόθεση T-642/19, JCDecaux Street Furniture Belgium κατά Επιτροπής	31
2023/C 15/35	Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-148/20 έως C-150/20: Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 9ης Αυγούστου 2022 [αίτηση του Amtsgericht Köln (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — AC (C-148/20), DF (C-149/20), BD (C-150/20) κατά Deutsche Lufthansa AG, παρισταμένης της: Bundeskriminalamt (C-150/20)	32
2023/C 15/36	Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-215/20 και C-222/20: Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 22ας Αυγούστου 2022 [αιτήσεις του Verwaltungsgericht Wiesbaden (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — JV (C-215/20), OC (C-222/20) κατά Bundesrepublik Deutschland	32
2023/C 15/37	Υπόθεση C-486/20: Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 14ης Σεπτεμβρίου 2022 [αίτηση του Ustavno sodišče Republike Slovenije (Σλοβενία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — διαδικασία κινηθείσα από τον Varuh človekovih pravic Republike Slovenije, παρισταμένων των: Državni zbor Republike Slovenije, Vlada Republike Slovenije X	32
2023/C 15/38	Υπόθεση C-448/21: Διάταξη του προέδρου πέμπτου τμήματος του Δικαστηρίου της 7ης Σεπτεμβρίου 2022 [αίτηση του Tribunal Judicial da Comarca do Porto — Juízo Central Cível — (Πορτογαλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Portugalía — Administração de Patrimónios, SGPS, SA κατά Banco BPI	32

2023/C 15/39	Υπόθεση C-652/21: Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 22ας Αυγούστου 2022 [αίτηση του Juzgado de Primera Instancia n° 2 de León (Ισπανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — ACNC κατά Unicaja Banco, SA	33
2023/C 15/40	Υπόθεση C-789/21: Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 9ης Σεπτεμβρίου 2022 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατίας της Βουλγαρίας	33
2023/C 15/41	Υπόθεση C-191/22: Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 12ης Σεπτεμβρίου 2022 [αίτηση του Conseil d'État (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — ME κατά Etat belge	33
2023/C 15/42	Υπόθεση C-193/22: Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 8ης Αυγούστου 2022 [αίτηση του Oberster Gerichtshof (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — TR, UQ κατά FTI Touristik GmbH	33
2023/C 15/43	Υπόθεση C-214/22: Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 12ης Σεπτεμβρίου 2022 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου	34
2023/C 15/44	Υπόθεση C-215/22: Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 13ης Σεπτεμβρίου 2022 [αίτηση του Consiglio di Stato (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Research Consorzio Stabile Scarl, η οποία ενεργεί για ίδιο λογαριασμό και ως εντολοδόχος της συσταθισμένης κοινοπραξίας επιχειρήσεων (Research-Cisa), C.I.S.A. SpA, η οποία ενεργεί για ίδιο λογαριασμό και ως εντολοδόχος της συσταθισμένης κοινοπραξίας επιχειρήσεων (Research-Cisa), Debar Costruzioni SpA, η οποία ενεργεί για ίδιο λογαριασμό και ως εντολοδόχος της συσταθισμένης κοινοπραξίας επιχειρήσεων μαζί με τις Consorzio Stabile COM Scarl, C.N. Costruzioni Generali SpA και Edil.Co. Srl, Invitalia — Agenzia Nazionale per l'Attrazione degli Investimenti e lo Sviluppo di Impresa / Invitalia — Agenzia Nazionale per l'Attrazione degli Investimenti e lo Sviluppo di Impresa, Debar Costruzioni SpA, η οποία ενεργεί για ίδιο λογαριασμό και ως εντολοδόχος της συσταθισμένης κοινοπραξίας επιχειρήσεων μαζί με τις Consorzio Stabile COM Scarl, C.N. Costruzioni Generali SpA και Edil.Co. Srl, Research Consorzio Stabile Scarl, η οποία ενεργεί για ίδιο λογαριασμό και ως εντολοδόχος της συσταθισμένης κοινοπραξίας επιχειρήσεων (Research-Cisa), C.I.S.A. SpA, η οποία ενεργεί για ίδιο λογαριασμό και ως εντολοδόχος της συσταθισμένης κοινοπραξίας επιχειρήσεων (Research-Cisa), <i>παρισταμένων των:</i> Invitalia — Agenzia Nazionale per l'Attrazione degli Investimenti e lo Sviluppo di Impresa	34

Γενικό Δικαστήριο

2023/C 15/45	Υπόθεση T-246/19: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Νοεμβρίου 2022 — Καμπότζη και CRF κατά Επιτροπής [Μέτρα διασφάλισης – Αγορά ρυζιού – Εισαγωγή ρυζιού Indica καταγωγής Καμπότζης και Μιανμάρ – Κανονισμός (ΕΕ) 978/2012 – Έννοια του όρου «παραγωγοί της Ευρωπαϊκής Ένωσης» – Έννοια των «ομοειδών ή άμεσα ανταγωνιστικών προϊόντων» – Σοβαρές δυσχέρειες – Δικαιώματα άμυνας – Ουσιώδη πραγματικά περιστατικά και εκτιμήσεις – Πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως]	35
2023/C 15/46	Υπόθεση T-111/21: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Νοεμβρίου 2022 — Ryanair κατά Επιτροπής (Croatia Airlines, COVID-19) (Κρατικές ενισχύσεις – Αγορά των αεροπορικών μεταφορών στην Κροατία – Ενίσχυση που χορήγησε η Κροατία υπέρ αεροπορικής εταιρίας εν μέσω της πανδημίας COVID-19 – Άμεση επιδότηση – Απόφαση περί μη προβολής αντιρρήσεων – Προσφυγή ακυρώσεως – Πράξη που αφορά ατομικά τον ενδιαφερόμενο – Παραδεκτό – Σοβαρές δυσχέρειες – Ενίσχυση για την επανόρθωση ζημιών που προκλήθηκαν από έκτακτο γεγονός – Ίση μεταχείριση – Ελευθερία εγκατάστασης – Ελεύθερη παροχή υπηρεσιών – Εκτίμηση της ζημίας – Υποχρέωση αιτιολογήσεως)	36
2023/C 15/47	Υπόθεση T-158/21: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Νοεμβρίου 2022 — Minority SafePack — one million signatures for diversity in Europe κατά Επιτροπής (Θεσμικό δίκαιο – Ευρωπαϊκή πρωτοβουλία πολιτών – «Minority SafePack — one million signatures for diversity in Europe» – Ανακοίνωση της Επιτροπής σχετικά με τους λόγους μη υποβολής προτάσεων για τη θέσπιση των νομικών πράξεων που περιλαμβάνονται στην Ευρωπαϊκή Πρωτοβουλία Πολιτών – Υποχρέωση αιτιολογήσεως – Ίση μεταχείριση – Αρχή της χρηστής διοικήσεως – Πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως)	36
2023/C 15/48	Υπόθεση T-164/21: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Νοεμβρίου 2022 — QM κατά Ευρωπαϊκού (Υπαλληλική υπόθεση – Έκτακτοι υπάλληλοι – Μη ανανέωση σύμβασης ορισμένου χρόνου για αόριστο χρόνο – Συμφέρον της υπηρεσίας – Πλάνη περί το δίκαιο – Πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως – Δικαίωμα ακρόασης – Αρχή της χρηστής διοικήσεως – Καθήκον μέριμνας)	37

2023/C 15/49	Υπόθεση T-596/22: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Νοεμβρίου 2022 — Société Elmar Wolf κατά EUIPO — Fuxtec (Απεικόνιση κεφαλής ζώου) [Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Διαδικασία ανακοπής – Διεθνής καταχώριση με ισχύ στην Ευρωπαϊκή Ένωση – Εικονιστικό σήμα το οποίο απεικονίζει κεφαλή – Προγενέστερο εθνικό εικονιστικό σήμα το οποίο απεικονίζει κεφαλή κυνίδη – Προγενέστερη διεθνής καταχώριση με ισχύ στην Ευρωπαϊκή Ένωση – Εικονιστικό σήμα το οποίο απεικονίζει κεφαλή κυνίδη – Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 – Σχετικός λόγος απαραδέκτου – Έλλειψη κινδύνου συγχύσεως]	38
2023/C 15/50	Υπόθεση T-610/21: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Νοεμβρίου 2022 — L'Oréal κατά EUIPO — Heinze (K K WATER) [Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Διαδικασία ανακοπής – Αίτηση καταχώρισης εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης K K WATER – Προγενέστερο εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης K – Σχετικός λόγος απαραδέκτου – Έλλειψη κινδύνου συγχύσεως – Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001]	39
2023/C 15/51	Υπόθεση T-639/21: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Νοεμβρίου 2022 — CB κατά EUIPO — China Construction Bank (CCB) [Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Διαδικασία ανακοπής – Αίτηση καταχώρισης εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης CCB – Προγενέστερο εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης CB – Προγενέστερη διεθνής καταχώριση με ισχύ στην Ευρωπαϊκή Ένωση – Εικονιστικό σήμα CB – Σχετικοί λόγοι απαραδέκτου – Έλλειψη κινδύνου συγχύσεως – Φήμη και έντονος διακριτικός χαρακτήρας του προγενέστερου σήματος – Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001] – Άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009 (νυν άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 2017/1001) – Άρθρο 94, παράγραφος 1, του κανονισμού 2017/1001}	39
2023/C 15/52	Υπόθεση T-779/21: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Νοεμβρίου 2022 — Financiere Batteur κατά EUIPO — Leno Beauty (by L.e.n.o beauty) [Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Διαδικασία ανακοπής – Αίτηση καταχώρισης εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης by L.e.n.o beauty – Προγενέστερο εθνικό λεκτικό σήμα LAINO – Σχετικός λόγος απαραδέκτου – Έλλειψη κινδύνου συγχύσεως – Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001]	40
2023/C 15/53	Υπόθεση T-407/21 R: Διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 20ής Οκτωβρίου 2022 — PB κατά Επιτροπής (Ασφαλιστικά μέτρα – Δημόσιες συμβάσεις υπηρεσιών – Παρατυπίες κατά τη διαδικασία ανάθεσης της σύμβασης – Ανάκτηση των αδικαιολογήτως καταβληθέντων – Απόφαση αποτελούσα εκτελεστό τίτλο – Αίτηση λήψεως προσωρινών μέτρων – Επείγον – Fumus boni juris – Στάθμιση συμφερόντων) . . .	41
2023/C 15/54	Υπόθεση T-603/21: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 25ης Οκτωβρίου 2022 — WO κατά Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας {Υπαλληλική υπόθεση – Διορισμός των Ευρωπαίων εντεταλμένων εισαγγελέων της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας – Υποψήφιος προταθείς από τη [εμπιστευτικό] – Απόφαση του συλλογικού οργάνου της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας να μη διορίσει τον προσφεύγοντα – Μη ύπαρξη διαφοράς μεταξύ της Ένωσης και ενός εκ των υπαλλήλων της εντός των ορίων και σύμφωνα με τις προϋποθέσεις που ορίζουν ο ΚΥΚ και το ΚΛΠ – Άρθρο 270 ΣΛΕΕ – Πρόδηλη αναρμοδιότητα}	41
2023/C 15/55	Υπόθεση T-55/22: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 17ης Οκτωβρίου 2022 — Swords κατά Επιτροπής και ECDC [Προσφυγή ακυρώσεως – Δημόσια υγεία – Μέτρα που θεσπίστηκαν στην Ένωση για την καταπολέμηση της εξάπλωσης της πανδημίας της νόσου COVID-19 – Εκθέσεις εκτίμησης κινδύνων που συνέταξε το Ευρωπαϊκό Κέντρο Πρόληψης και Ελέγχου Νόσων (ECDC) – Πράξεις μη δεκτικές προσφυγής – Ανακοίνωση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και συντονισμένη προσέγγιση που δημοσιεύθηκαν βάσει των εκθέσεων εκτίμησης κινδύνων που συνέταξε το ECDC – Ένσταση ελλείψεως νομιμότητας – Απαράδεκτο] .	42
2023/C 15/56	Υπόθεση T-624/22: Προσφυγή-αγωγή της 6ης Οκτωβρίου 2022 — RS κατά ΕΤΕπ	43
2023/C 15/57	Υπόθεση T-671/22: Προσφυγή της 7ης Νοεμβρίου 2022 — Vima World κατά Επιτροπής	44
2023/C 15/58	Υπόθεση T-677/22: Προσφυγή της 11ης Νοεμβρίου 2022 — Portal Golf Gestión κατά EUIPO — Augusta National (imaster.golf)	45
2023/C 15/59	Υπόθεση T-679/22: Προσφυγή της 14ης Νοεμβρίου 2022 — Shaman Spirits κατά EUIPO — Global Drinks Finland (LAPLANDIA Land of purity et al.)	45
2023/C 15/60	Υπόθεση T-706/22: Προσφυγή της 16ης Νοεμβρίου 2022 — Nicoventures Trading και λοιποί κατά Επιτροπής	46
2023/C 15/61	Υπόθεση T-719/22: Προσφυγή της 8ης Νοεμβρίου 2022 — Puma κατά EUIPO — Herno (HERZO) . .	47

2023/C 15/62	Υπόθεση T-87/22: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 8ης Νοεμβρίου 2022 — Hahn Rechtsanwälte κατά Επιτροπής	48
2023/C 15/63	Υπόθεση T-160/22: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 8ης Νοεμβρίου 2022 — 1906 Collins κατά EUIPO — Peace United (báoli BEACH)	48

IV

(Πληροφορίες)

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ
ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Τελευταίες δημοσιεύσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην *Επίσημη Εφημερίδα της
Ευρωπαϊκής Ένωσης*

(2023/C 15/01)

Τελευταία δημοσίευση

EE C 7 της 9.1.2023

Ιστορικό των προηγούμενων δημοσιεύσεων

EE C 482 της 19.12.2022

EE C 472 της 12.12.2022

EE C 463 της 5.12.2022

EE C 451 της 28.11.2022

EE C 441 της 21.11.2022

EE C 432 της 14.11.2022

Τα κείμενα αυτά είναι διαθέσιμα στον ιστότοπο

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Γνωστοποιήσεις)

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 17ης Νοεμβρίου 2022 [αίτηση του Landgericht Hamburg (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Novartis Pharma GmbH κατά A/S

(Υπόθεση C-147/20) ⁽¹⁾

[Προδικαστική παραπομπή – Διανοητική ιδιοκτησία – Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Κανονισμός (ΕΕ) 2017/1001 – Άρθρο 9, παράγραφος 2 – Δικαιώματα που παρέχει το σήμα – Άρθρο 15 – Ανάλυση των δικαιωμάτων που παρέχει το σήμα – Παράλληλη εισαγωγή φαρμάκων – Ανασυσκευασία του προϊόντος το οποίο φέρει το σήμα – Νέα εξωτερική συσκευασία – Εναντίωση του δικαιούχου του σήματος – Τεχνητή στεγανοποίηση των αγορών μεταξύ κρατών μελών – Φάρμακα που προορίζονται για ανθρώπινη χρήση – Οδηγία 2001/83/ΕΚ – Άρθρο 47α – Χαρακτηριστικά ασφαλείας – Αντικατάσταση – Ισοδύναμα χαρακτηριστικά ασφαλείας – Κατ' εξουσιοδότηση κανονισμός (ΕΕ) 2016/161 – Άρθρο 3, παράγραφος 2 – Μηχανισμός ανίχνευσης παραποίησης – Μοναδικός κωδικός αναγνώρισης]

(2023/C 15/02)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Landgericht Hamburg

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Novartis Pharma GmbH

κατά

Abacus Medicine A/S

Διατακτικό

1) Το άρθρο 9, παράγραφος 2, και το άρθρο 15 του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 2017, για το σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης,

έχουν την έννοια ότι:

ο δικαιούχος σήματος της Ένωσης δεν δικαιούται να αντιταχθεί στην εμπορία, από παράλληλο εισαγωγέα, φαρμάκου ανασυσκευασμένου σε νέα εξωτερική συσκευασία επί της οποίας έχει τεθεί το σήμα, σε περίπτωση που η αντικατάσταση του μηχανισμού για την ανίχνευση παραποίησης της αρχικής εξωτερικής συσκευασίας του φαρμάκου, η οποία πραγματοποιείται σύμφωνα με τα όσα ορίζει το άρθρο 47α, παράγραφος 1, της οδηγίας 2001/83/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Νοεμβρίου 2001, περί κοινοτικού κώδικος για τα φάρμακα που προορίζονται για ανθρώπινη χρήση, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2012/26/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2012, αφήνει ορατά ίχνη ανοίγματος επί της συσκευασίας αυτής και τα εν λόγω ίχνη προκαλούν στην αγορά του κράτους μέλους εισαγωγής ή σε σημαντικό τμήμα της τόσο ισχυρή αντίσταση σημαντικού ποσοστού καταναλωτών απέναντι στα φάρμακα που έχουν ανασυσκευαστεί κατ' αυτόν τον τρόπο, ώστε να παρεμποδίζεται η πραγματική πρόσβαση στη συγκεκριμένη αγορά, όπερ πρέπει να αποδεικνύεται κατά περίπτωση.

- 2) Το άρθρο 5, παράγραφος 3, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 2016/161 της Επιτροπής, της 2ας Οκτωβρίου 2015, για τη συμπλήρωση της οδηγίας 2001/83,

έχει την έννοια ότι:

δεν απαγορεύει να επικολλλάται ο γραμμωτός κώδικας με τον μοναδικό κωδικό αναγνώρισης, στον οποίο αναφέρεται το άρθρο 3 παράγραφος 2, στοιχείο α', του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού, υπό τη μορφή αυτοκόλλητης ετικέτας στην εξωτερική συσκευασία του φαρμάκου, υπό την προϋπόθεση ότι η ετικέτα είναι αδύνατο να αφαιρεθεί χωρίς να υποστεί βλάβη και ότι, ειδικότερα, ο γραμμωτός κώδικας παραμένει πλήρως αναγνώσιμος σε όλα τα στάδια της αλυσίδας εφοδιασμού και καθ' όλο το χρονικό διάστημα που προσδιορίζεται στο άρθρο 6 του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού.

(¹) ΕΕ C 215 της 29.6.2020.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 17ης Νοεμβρίου 2022 [αίτηση του Landgericht Hamburg (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Bayer Intellectual Property GmbH κατά kohlrpharma GmbH

(Υπόθεση C-204/20) (¹)

[Προδικαστική παραπομπή – Διανοητική ιδιοκτησία – Σήματα – Οδηγία (ΕΕ) 2015/2436 – Προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί σημάτων – Άρθρο 10, παράγραφος 2 – Δικαιώματα που παρέχει το σήμα – Άρθρο 15 – Ανάλωση των δικαιωμάτων που παρέχει το σήμα – Παράλληλη εισαγωγή φαρμάκων – Ανασυσκευασία του προϊόντος το οποίο φέρει το σήμα – Νέα εξωτερική συσκευασία – Εναντίωση του δικαιούχου του σήματος – Τεχνητή στεγανοποίηση των αγορών μεταξύ κρατών μελών – Φάρμακα που προορίζονται για ανθρώπινη χρήση – Οδηγία 2001/83/ΕΚ – Άρθρο 47α – Χαρακτηριστικά ασφαλείας – Αντικατάσταση – Ισοδύναμα χαρακτηριστικά ασφαλείας – Κατ' εξουσιοδότηση κανονισμός (ΕΕ) 2016/161 – Άρθρο 3, παράγραφος 2 – Μηχανισμός ανίχνευσης παραποίησης – Μοναδικός κωδικός αναγνώρισης]

(2023/C 15/03)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Landgericht Hamburg

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Bayer Intellectual Property GmbH

κατά

kohlrpharma GmbH

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 47α της οδηγίας 2001/83/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Νοεμβρίου 2001, περί κοινοτικού κώδικος για τα φάρμακα που προορίζονται για ανθρώπινη χρήση, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2012/26/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2012,

έχει την έννοια ότι:

υπό την επιφύλαξη ότι πληρούνται όλες οι απαιτήσεις της διατάξεως αυτής, η ανασυσκευασία σε νέα συσκευασία και η εκ νέου επισημάνση παράλληλως εισαγόμενων φαρμάκων συνιστούν ισοδύναμες μορφές ανασυσκευασίας όσον αφορά την αποτελεσματικότητα των χαρακτηριστικών ασφαλείας στα οποία αναφέρεται το άρθρο 54, στοιχείο ιε', της εν λόγω οδηγίας, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2012/26, χωρίς η μία μορφή να υπερισχύει της άλλης.

- 2) Το άρθρο 10, παράγραφος 2, και το άρθρο 15 της οδηγίας (ΕΕ) 2015/2436 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2015, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί σημάτων,

έχουν την έννοια ότι:

ο δικαιούχος σήματος δικαιούται να αντιταχθεί στην εμπορία, από παράλληλο εισαγωγέα, φαρμάκου ανασυσκευασμένου σε νέα εξωτερική συσκευασία επί της οποίας έχει τεθεί το σήμα του δικαιούχου, σε περίπτωση που είναι αντικειμενικώς δυνατή η εκ νέου επισήμανση του οικείου φαρμάκου, τηρουμένων των απαιτήσεων του άρθρου 47α της οδηγίας 2001/83, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2012/26, και που το φάρμακο με τη νέα αυτή επισήμανση θα μπορούσε πράγματι να έχει πρόσβαση στην αγορά του κράτους μέλους εισαγωγής.

3) Το άρθρο 10, παράγραφος 2, και το άρθρο 15 της οδηγίας 2015/2436

έχουν την έννοια ότι:

ο δικαιούχος σήματος δικαιούται να αντιταχθεί στην εμπορία, από παράλληλο εισαγωγέα, φαρμάκου ανασυσκευασμένου σε νέα εξωτερική συσκευασία επί της οποίας έχει τεθεί το σήμα του δικαιούχου, σε περίπτωση που τα ορατά ίχνη ανοίγματος της αρχικής εξωτερικής συσκευασίας τα οποία τυχόν προξενούνται από την εκ νέου επισήμανση του φαρμάκου αποδίδονται σαφώς στην κατ' αυτόν τον τρόπο ανασυσκευασία του από τον παράλληλο εισαγωγέα, εκτός αν τα ίχνη προκαλούν, στην αγορά του κράτους μέλους εισαγωγής ή σε σημαντικό τμήμα της, τόσο ισχυρή αντίσταση σημαντικού ποσοστού καταναλωτών απέναντι στα φάρμακα που έχουν ανασυσκευαστεί με τον συγκεκριμένο τρόπο, ώστε να παρεμποδίζεται η πραγματική πρόσβαση στην αγορά του κράτους μέλους εισαγωγής, όπερ πρέπει να αποδεικνύεται κατά περίπτωση.

(¹) EE C 271 της 17.8.2020.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 17ης Νοεμβρίου 2022 [αίτηση του Sø- og Handelsretten (Δανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Merck Sharp & Dohme BV, Merck Sharp & Dohme Corp., MSD Danmark ApS κατά Abacus Medicine A/S, και Novartis AG κατά Abacus Medicine A/S, και Novartis AG κατά Abacus Medicine A/S, και Novartis AG κατά Paranova Danmark A/S, και H. Lundbeck A/S κατά Paranova Danmark A/S, και MSD Danmark ApS, MSD Sharp & Dohme GmbH, Merck Sharp & Dohme Corp. κατά 2CARE4 ApS, και Ferring Lægemedler A/S κατά Paranova Danmark A/S

(Υπόθεση C-224/20) (¹)

[Προδικαστική παραπομπή – Άρθρα 34 και 36 ΣΛΕΕ – Ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων – Διανοητική ιδιοκτησία – Σήματα – Κανονισμός (ΕΕ) 2017/1001 – Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Άρθρο 9, παράγραφος 2 – Άρθρο 15 – Οδηγία (ΕΕ) 2015/2436 – Προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί σημάτων – Άρθρο 10, παράγραφος 2 – Άρθρο 15 – Δικαιώματα που παρέχει το σήμα – Ανάλυση των δικαιωμάτων που παρέχει το σήμα – Παράλληλη εισαγωγή φαρμάκων – Ανασυσκευασία του προϊόντος το οποίο φέρει το σήμα – Νέα εξωτερική συσκευασία – Αντικατάσταση του σήματος που υπήρχε στην αρχική εξωτερική συσκευασία με άλλη ονομασία προϊόντος – Εκ νέου επικόλληση του ειδικού σήματος του δικαιούχου για το συγκεκριμένο προϊόν, χωρίς όμως τα υπόλοιπα σήματα ή διακριτικά σημεία που υπήρχαν στην αρχική εκείνη εξωτερική συσκευασία – Εναντίωση του δικαιούχου του σήματος – Τεχνητή στεγανοποίηση των αγορών μεταξύ κρατών μελών – Φάρμακα που προορίζονται για ανθρώπινη χρήση – Οδηγία 2001/83/ΕΚ – Άρθρο 47α – Χαρακτηριστικά ασφαλείας – Αντικατάσταση – Ισοδύναμα χαρακτηριστικά ασφαλείας – Κατ' εξουσιοδότηση κανονισμός (ΕΕ) 2016/161 – Άρθρο 3, παράγραφος 2 – Μηχανισμός ανίχνευσης παραποίησης]

(2023/C 15/04)

Γλώσσα διαδικασίας: η δανική

Αιτούν δικαστήριο

Sø- og Handelsretten

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Merck Sharp & Dohme BV, Merck Sharp & Dohme Corp., MSD Danmark ApS, Novartis AG, H. Lundbeck A/S, Ferring Lægemedler A/S

κατά

Abacus Medicine A/S, Paranova Danmark A/S, 2CARE4 ApS

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 9, παράγραφος 2, και το άρθρο 15 του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 2017, για το σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθώς και το άρθρο 10, παράγραφος 2, και το άρθρο 15 της οδηγίας (ΕΕ) 2015/2436 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2015, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί σημάτων, σε συνδυασμό με τα άρθρα 34 και 36 ΣΛΕΕ,

έχουν την έννοια ότι:

ο δικαιούχος σήματος δικαιούται να αντιταχθεί στην εμπορία, από παράλληλο εισαγωγέα, φαρμάκου ανασυσκευασμένου σε νέα εξωτερική συσκευασία επί της οποίας έχει τεθεί το σήμα, σε περίπτωση που η αντικατάσταση του μηχανισμού για την ανίχνευση παραποίησης της αρχικής εξωτερικής συσκευασίας, η οποία πραγματοποιείται σύμφωνα με τα όσα ορίζει το άρθρο 47α, παράγραφος 1, της οδηγίας 2001/83/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Νοεμβρίου 2001, περί κοινοτικού κώδικος για τα φάρμακα που προορίζονται για ανθρώπινη χρήση, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2012/26/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2012, αφήνει ορατά, ή αισθητά διά της αφής, ίχνη ανοίγματος της τελευταίας αυτής συσκευασίας, υπό την προϋπόθεση:

- ότι δεν χωρεί αμφιβολία ότι τα ίχνη ανοίγματος οφείλονται στην ανασυσκευασία του φαρμάκου από τον παράλληλο εισαγωγέα, και
- ότι τα ίχνη αυτά δεν προκαλούν, στην αγορά του κράτους μέλους εισαγωγής ή σε μεγάλο τμήμα της, τόσο ισχυρή αντίσταση σημαντικού ποσοστού καταναλωτών απέναντι στα φάρμακα που έχουν ανασυσκευαστεί κατ' αυτόν τον τρόπο, ώστε να παρεμποδίζεται η πραγματική πρόσβαση στη συγκεκριμένη αγορά.

- 2) Η οδηγία 2001/83, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2012/26, και ο κατ' εξουσιοδότηση κανονισμός (ΕΕ) 2016/161 της Επιτροπής, της 2ας Οκτωβρίου 2015, για τη συμπλήρωση της οδηγίας 2001/83,

έχουν την έννοια ότι:

απαγορεύουν σε κράτος μέλος να ορίζει αφενός ότι τα παραλλήλως εισαγόμενα φάρμακα πρέπει, κατ' αρχήν, να ανασυσκευάζονται σε νέα συσκευασία και αφετέρου ότι δεν επιτρέπεται η εκ νέου επισήμανση καθώς και η τοποθέτηση νέων χαρακτηριστικών ασφαλείας επί της αρχικής εξωτερικής συσκευασίας των εν λόγω φαρμάκων, παρά μόνον κατόπιν σχετικού αιτήματος και υπό εξαιρετικές περιστάσεις, όπως, μεταξύ άλλων, όταν συντρέχει κίνδυνος ανεπάρκειας του φαρμάκου.

- 3) Το άρθρο 9, παράγραφος 2, και το άρθρο 15 του κανονισμού 2017/1001, καθώς και το άρθρο 10, παράγραφος 2, και το άρθρο 15 της οδηγίας 2015/2436, σε συνδυασμό με τα άρθρα 34 και 36 ΣΛΕΕ,

έχουν την έννοια ότι:

ρύθμιση κράτους μέλους η οποία ορίζει ότι τα παραλλήλως εισαγόμενα φάρμακα πρέπει, κατ' αρχήν, να ανασυσκευάζονται σε νέα συσκευασία και ότι δεν επιτρέπεται η εκ νέου επισήμανση καθώς και η τοποθέτηση νέων χαρακτηριστικών ασφαλείας επί της αρχικής εξωτερικής συσκευασίας των εν λόγω φαρμάκων παρά μόνον κατόπιν σχετικού αιτήματος και υπό εξαιρετικές περιστάσεις δεν αποκλείει την άσκηση, από τον δικαιούχο του σήματος, του δικαιώματός του να αντιταχθεί στην εμπορία, από παράλληλο εισαγωγέα, φαρμάκου ανασυσκευασμένου σε νέα εξωτερική συσκευασία επί της οποίας έχει τεθεί το σήμα του δικαιούχου.

- 4) Το άρθρο 9, παράγραφος 2, και το άρθρο 15, παράγραφος 2, του κανονισμού 2017/1001, καθώς και το άρθρο 10, παράγραφος 2, και το άρθρο 15, παράγραφος 2, της οδηγίας 2015/2436, σε συνδυασμό με τα άρθρα 34 και 36 ΣΛΕΕ,

έχουν την έννοια ότι:

η πρώτη από τις πέντε προϋποθέσεις που διαλαμβάνονται στη σκέψη 79 της αποφάσεως της 11ης Ιουλίου 1996, Bristol-Myers Squibb κ.λπ. (C-427/93, C-429/93 και C-436/93, EU:C:1996:282) –σύμφωνα με την οποία ο δικαιούχος του σήματος μπορεί νομίμως να αντιταχθεί στην περαιτέρω εμπορία, σε κράτος μέλος, ενός φαρμάκου που φέρει το σήμα του και εισάγεται από άλλο κράτος μέλος, όταν ο εισαγωγέας του φαρμάκου το έχει ανασυσκευάσει και έχει επικολλήσει εκ νέου το σήμα του δικαιούχου και όταν η ανασυσκευασία αυτή του φαρμάκου σε νέα εξωτερική συσκευασία δεν είναι αντικειμενικά αναγκαία ενόψει της εμπορίας του στο κράτος μέλος εισαγωγής– πρέπει να πληρούνται σε περίπτωση που το σήμα το οποίο υπήρχε επί της αρχικής εξωτερικής συσκευασίας του φαρμάκου έχει αντικατασταθεί από διαφορετική ονομασία προϊόντος επί της νέας εξωτερικής συσκευασίας του ίδιου φαρμάκου, εφόσον η στοιχειώδης συσκευασία του φαρμάκου φέρει εκείνο το σήμα και/ή τούτο αναγράφεται στη νέα εξωτερική συσκευασία.

- 5) Το άρθρο 9, παράγραφος 2, και το άρθρο 15, παράγραφος 2, του κανονισμού 2017/1001, καθώς και το άρθρο 10, παράγραφος 2, και το άρθρο 15, παράγραφος 2 της οδηγίας 2015/2436,

έχουν την έννοια ότι:

ο δικαιούχος σήματος μπορεί να αντιταχθεί στην εμπορία σε κράτος μέλος, από παράλληλο εισαγωγέα, φαρμάκου εισαγόμενου από άλλο κράτος μέλος, το οποίο ο εισαγωγέας έχει ανασυσκευάσει σε νέα εξωτερική συσκευασία στην οποία έχει επικολλήσει εκ νέου το ειδικό σήμα του δικαιούχου για το συγκεκριμένο προϊόν αλλά όχι τα άλλα σήματα και/ή τα υπόλοιπα διακριτικά σημεία που υπήρχαν στην αρχική εξωτερική συσκευασία του φαρμάκου, όταν η παρουσίαση της νέας εξωτερικής συσκευασίας μπορεί, πράγματι, να βλάψει τη φήμη του σήματος ή όταν, λόγω της παρουσίας αυτής, ο καταναλωτής που έχει τη συνήθη πληροφόρηση και είναι ευλόγως προσεκτικός αδυνατεί ή μπορεί δύσκολα μόνο να αντιληφθεί αν το φάρμακο προέρχεται από τον δικαιούχο του σήματος ή από επιχείρηση που συνδέεται οικονομικά με αυτόν ή, αντιθέτως, από τρίτον, με συνέπεια να θίγεται η λειτουργία του σήματος ως δηλωτικού της προέλευσης του προϊόντος.

(¹) EE C 279 της 24.8.2020.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 17ης Νοεμβρίου 2022 [αίτηση του Hof van beroep te Brussel (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Impexco N.V. κατά Novartis AG, (C-253/20), PI Pharma NV κατά Novartis AG, Novartis Pharma NV (C-254/20)

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-253/20 και C-254/20) (¹)

[Προδικαστική παραπομπή – Άρθρα 34 και 36 ΣΛΕΕ – Ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων – Διανοητική ιδιοκτησία – Σήματα – Κανονισμός (ΕΚ) 207/2009 – Άρθρο 9, παράγραφος 2 – Άρθρο 13 – Οδηγία 2008/95 – Άρθρο 5, παράγραφος 1 – Άρθρο 7 – Παρεχόμενο από το σήμα δικαίωμα – Ανάλωση του δικαιώματος επί του σήματος – Παράλληλη εισαγωγή φαρμάκων – Φάρμακο αναφοράς και γενόσημο φάρμακο – Οικονομικώς συνδεδεμένες επιχειρήσεις – Ανασυσκευασία του γενόσημου φαρμάκου – Νέα εξωτερική συσκευασία – Επίθεση του σήματος του φαρμάκου αναφοράς – Εναντίωση του δικαιούχου του σήματος – Τεχνητή στεγανοποίηση των αγορών μεταξύ των κρατών μελών]

(2023/C 15/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Hof van beroep te Brussel

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Impexco N.V. (C-253/20), PI Pharma NV (C-254/20)

κατά

Novartis AG (C-253/20), Novartis AG, Novartis Pharma NV (C-254/20)

Διατακτικό

Το άρθρο 9, παράγραφος 2, και το άρθρο 13 του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το σήμα της ΕΕ, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΕ) 2015/2424 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2015, καθώς και το άρθρο 5, παράγραφος 1, και το άρθρο 7 της οδηγίας 2008/95/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Οκτωβρίου 2008, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί σημάτων, υπό το πρίσμα των άρθρων 34 και 36 ΣΛΕΕ,

έχουν την έννοια ότι:

ο δικαιούχος του σήματος φαρμάκου αναφοράς και του σήματος γενόσημου φαρμάκου μπορεί να αντιταχθεί στη διάθεση στην αγορά κράτους μέλους του γενόσημου φαρμάκου που εισήγαγε παράλληλος εισαγωγέας από άλλο κράτος μέλος όταν το γενόσημο φάρμακο έχει ανασυνσκευαστεί σε νέα εξωτερική συσκευασία επί της οποίας έχει τεθεί το σήμα του αντίστοιχου φαρμάκου αναφοράς, εκτός εάν, αφενός, τα δύο φάρμακα είναι απολύτως πανομοιότυπα και, αφετέρου, η αντικατάσταση του σήματος πληροί τις προϋποθέσεις που μνημονεύονται στη σκέψη 79 της αποφάσεως της 11ης Ιουλίου 1996, Bristol-Myers Squibb κ.λπ. (C-427/93, C-429/93 και C-436/93, EU:C:1996:282), στη σκέψη 32 της αποφάσεως της 26ης Απριλίου 2007, Boehringer Ingelheim κ.λπ. (C-348/04, EU:C:2007:249), και στη σκέψη 28 της αποφάσεως της 17 Μαΐου 2018, Junek Europ-Vertrieb (C-642/16, EU:C:2018:322).

(¹) EE C 297 της 7.9.2020.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 17ης Νοεμβρίου 2022 — Volotea, SA (C-331/20) P, easyJet Airline Co. Ltd (C-343/20 P) κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-331/20 P και C-343/20 P) (¹)

(Αίτηση αναιρέσεως – Κρατικές ενισχύσεις – Άρθρο 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ – Απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής που αφορά αποζημιώσεις καταβληθείσες στους αερολιμένες της Σαρδηνίας για υποχρεώσεις παροχής δημόσιας υπηρεσίας – Ύπαρξη παράνομων κρατικών ενισχύσεων που δεν συνάδουν με την εσωτερική αγορά, τις οποίες χορήγησε η Ιταλική Δημοκρατία σε αεροπορικές εταιρίες μέσω φορέων εκμεταλλεύσεως αερολιμένων – Έννοια της «κρατικής ενίσχυσης» – Απόδειξη της ύπαρξης πλεονεκτήματος – Καθορισμός του ύψους του – Αρχή του ιδιώτη επιχειρηματία υπό συνθήκες οικονομίας της αγοράς – Δυνατότητα εφαρμογής και εφαρμογή – Κριτήριο του ιδιώτη αγοραστή αγαθών ή υπηρεσιών – Προϋποθέσεις – Βάρος αποδείξεως)

(2023/C 15/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσέουσες: Volotea, SA (εκπρόσωποι: M. Carpagnano, avvocato, M. Nordmann, Rechtsanwalt), easyJet Airline Co. Ltd (εκπρόσωποι: A. Manzanque Valverde και J. Rivas Andrés, abogados)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: D. Grespan, S. Noë, L. Armati και D. Recchia)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Αναρρίπτει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 13ης Μαΐου 2020, Volotea κατά Επιτροπής (T-607/17, EU:T:2020:180).
- 2) Αναρρίπτει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 13ης Μαΐου 2020, easyJet Airline κατά Επιτροπής (T-8/18, EU:T:2020:182), κατά το μέρος που το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε την προσφυγή ακυρώσεως της easyJet Airline Co. Ltd ως αβάσιμη.
- 3) Ακυρώνει την απόφαση (ΕΕ) 2017/1861 της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, της 29ης Ιουλίου 2016, σχετικά με την κρατική ενίσχυση SA 33983 (2013/C) (πρώην 2012/NN) (πρώην 2011/N) — Ιταλία — Αποζημίωση των αερολιμένων της Σαρδηνίας για υποχρεώσεις παροχής δημόσιας υπηρεσίας (ΥΓΟΣ), κατά το μέρος που αφορά τη Volotea SA, αφενός, και την easyJet Airline Co. Ltd, αφετέρου.
- 4) Καταδικάζει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα των πρωτόδικων και των ανααιρετικών διαδικασιών.

(¹) EE C 297 της 7.9.2020.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 17ης Νοεμβρίου 2022 [αίτηση του Administratīvā rajona tiesa (Λεττονία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — SIA «Rodl & Partner» κατά Valsts ieņēmumu dienests

(Υπόθεση C-562/20) ⁽¹⁾

[Προδικαστική παραπομπή – Πρόληψη της χρησιμοποίησης του χρηματοπιστωτικού συστήματος για τη νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και για τη χρηματοδότηση της τρομοκρατίας – Οδηγία (ΕΕ) 2015/849 – Άρθρο 18, παράγραφοι 1 και 3 – Παράρτημα III, σημείο 3, στοιχείο β' – Προσέγγιση βάσει εκτίμησης του κινδύνου – Εκτίμηση κινδύνων στην οποία προβαίνουν οι υπόχρεες οντότητες – Εντοπισμός των κινδύνων από τα κράτη μέλη και τις υπόχρεες οντότητες – Μέτρα δέουσας επιμέλειας ως προς τον πελάτη – Ενισχυμένα μέτρα δέουσας επιμέλειας – Τρίτη χώρα υψηλού κινδύνου δωροδοκίας – Άρθρο 13, παράγραφος 1, στοιχεία γ' και δ' – Απαιτήσεις περί αποδείξεως και τεκμηρίωσης των οποίων το βάρος φέρουν οι υπόχρεες οντότητες – Άρθρο 14, παράγραφος 5 – Συνεχής εποπτεία του πελάτη την οποία οφείλουν να ασκούν οι υπόχρεες οντότητες – Δημοσίευση των αποφάσεων περί επιβολής κυρώσεως]

(2023/C 15/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η λεττονική

Αιτούν δικαστήριο

Administratīvā rajona tiesa

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

SIA «Rodl & Partner»

κατά

Valsts ieņēmumu dienests

Διατακτικό

1) Το άρθρο 18, παράγραφοι 1 και 3, της οδηγίας (ΕΕ) 2015/849 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Μαΐου 2015, σχετικά με την πρόληψη της χρησιμοποίησης του χρηματοπιστωτικού συστήματος για τη νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες ή για τη χρηματοδότηση της τρομοκρατίας, την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 648/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και την κατάργηση της οδηγίας 2005/60/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και της οδηγίας 2006/70/ΕΚ της Επιτροπής, ερμηνευόμενο σε συνδυασμό με το άρθρο 5 και με το παράρτημα III, σημείο 3, στοιχείο β', της οδηγίας αυτής,

έχει την έννοια ότι:

δεν επιβάλλει σε υπόχρεη οντότητα να χαρακτηρίζει αυτομάτως έναν πελάτη ως πελάτη υψηλού κινδύνου και, κατά συνέπεια, να λαμβάνει ενισχυμένα μέτρα δέουσας επιμέλειας ως προς τον συγκεκριμένο πελάτη απλώς και μόνον επειδή αυτός είναι ΜΚΟ, επειδή κάποιος από τους υπαλλήλους του είναι υπήκοος τρίτης χώρας υψηλού κινδύνου δωροδοκίας ή επειδή ένας εμπορικός εταίρος του ίδιου αυτού πελάτη, αλλά όχι ο ίδιος ο πελάτης, συνδέεται με τέτοια τρίτη χώρα. Ένα κράτος μέλος δύναται, πάντως, να ορίσει, βάσει του εθνικού δικαίου, ότι οι περιστάσεις αυτές συνιστούν παράγοντες που αποτελούν ένδειξη δυνητικώς αυξημένου κινδύνου νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και χρηματοδότησης της τρομοκρατίας, τους οποίους οφείλουν να λαμβάνουν υπόψη οι υπόχρεες οντότητες κατά την εκτίμηση κινδύνων στην οποία πρέπει να προβαίνουν ως προς τους πελάτες τους, υπό την προϋπόθεση ότι οι παράγοντες αυτοί είναι σύμφωνοι με το δίκαιο της Ένωσης, ιδίως δε με τις αρχές της αναλογικότητας και της απαγορεύσεως των διακρίσεων.

2) Το άρθρο 13, παράγραφος 1, στοιχεία γ' και δ', της οδηγίας 2015/849, ερμηνευόμενο σε συνδυασμό με το άρθρο 8, παράγραφος 2, το άρθρο 13, παράγραφος 4, και το άρθρο 40 παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, στοιχείο α', της οδηγίας αυτής,

έχει την έννοια ότι:

δεν επιβάλλει στην υπόχρεη οντότητα, οσάκις αυτή προβαίνει στη λήψη μέτρων δέουσας επιμέλειας ως προς τον πελάτη, να λαμβάνει από τον οικείο πελάτη αντίγραφο της συμβάσεως που έχει συναφθεί μεταξύ αυτού και τρίτου, εφόσον η εν λόγω οντότητα δύναται να προσκομίσει στην αρμόδια εθνική αρχή άλλα κατάλληλα έγγραφα τα οποία καταδεικνύουν, αφενός, ότι η οντότητα ανέλυσε τη συναλλαγή και την εμπορική σχέση μεταξύ του πελάτη και του τρίτου και, αφετέρου, ότι έλαβε προσηκόντως υπόψη τα συγκεκριμένα στοιχεία για να λάβει τα αναγκαία μέτρα δέουσας επιμέλειας ως προς τους εντοπισθέντες κινδύνους νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και χρηματοδότησεως της τρομοκρατίας.

- 3) Το άρθρο 14, παράγραφος 5, της οδηγίας 2015/849, ερμηνευόμενο σε συνδυασμό με το άρθρο 8, παράγραφος 2, της οδηγίας αυτής,

έχει την έννοια ότι:

οι υπόχρεες οντότητες υπέχουν την υποχρέωση να λαμβάνουν, βάσει επικαιροποιημένης εκτιμήσεως των κινδύνων, μέτρα δέουσας επιμέλειας, ενδεχομένως ενισχυμένου χαρακτήρα, ως προς υφιστάμενο πελάτη, οσάκις τούτο ενδείκνυται, ιδίως δε σε περίπτωση μεταβολής των κρίσιμων στοιχείων της καταστάσεως του συγκεκριμένου πελάτη, τούτο μάλιστα ανεξαρτήτως του ότι δεν έχει ακόμη εκπνεύσει η τασσόμενη από το εθνικό δικαιο προθεσμία για την πραγματοποίηση νέας εκτιμήσεως του κινδύνου ως προς τον εν λόγω πελάτη. Η υποχρέωση αυτή δεν ισχύει αποκλειστικώς για πελάτες υψηλού κινδύνου νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και χρηματοδότησεως της τρομοκρατίας.

- 4) Το άρθρο 60, παράγραφος 2, της οδηγίας 2015/849

έχει την έννοια ότι:

κατά τη δημοσίευση αποφάσεως περί επιβολής κυρώσεως εκδοθείσας λόγω παραβάσεως των εθνικών διατάξεων για τη μεταφορά της συγκεκριμένης οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη, η αρμόδια εθνική αρχή υποχρεούται να διασφαλίζει ότι οι δημοσιευόμενες πληροφορίες είναι επακριβώς σύμφωνες με εκείνες που περιέχει η απόφαση.

(¹) EE C 19 της 18.1.2021.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 17ης Νοεμβρίου 2022 [αίτηση του First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Ηνωμένο Βασίλειο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — GE Aircraft Engine Services Ltd κατά The Commissioners for His Majesty's Revenue & Customs

(Υπόθεση C-607/20) (¹)

[Προδικαστική παραπομπή – Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) – Οδηγία 2006/112/EK – Άρθρο 26, παράγραφος 1, στοιχείο β' – Χωρίς αντάλλαγμα παροχές υπηρεσιών – Χωρίς αντάλλαγμα παροχή εκπαιδευτικών κουπονιών στο προσωπικό της επιχείρησης του υποκειμένου στον φόρο στο πλαίσιο προγράμματος επιβράβευσης και ανταμοιβής – Πράξεις εξομοιούμενες με παροχές υπηρεσιών εξ επαχθούς αιτίας – Περιεχόμενο – Αρχή της φορολογικής ουδετερότητας]

(2023/C 15/08)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

GE Aircraft Engine Services Ltd

κατά

The Commissioners for His Majesty's Revenue & Customs

Διατακτικό

Το άρθρο 26, παράγραφος 1, στοιχείο β', της οδηγίας 2006/112/EK του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας, έχει την έννοια ότι δεν εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του παροχή υπηρεσιών η οποία συνίσταται στην εκ μέρους επιχείρησης προσφορά στους υπαλλήλους της εκπαιδευτικών κουπονιών στο πλαίσιο προγράμματος που θέσπισε η ίδια, με σκοπό την επιβράβευση και την ανταμοιβή των πλέον άξιων και αποδοτικών υπαλλήλων.

(¹) EE C 28 της 25.1.2021.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 15ης Νοεμβρίου 2022 [αίτηση του Bundesgerichtshof (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Senatsverwaltung für Inneres und Sport, Standesamtsaufsicht κατά TB

(Υπόθεση C-646/20) (¹)

[Προδικαστική παραπομπή – Δικαστική συνεργασία σε αστικές υποθέσεις – Διεθνής δικαιοδοσία, αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε γαμικές διαφορές και διαφορές γονικής μέριμνας – Διαζύγιο – Κανονισμός (ΕΚ) 2201/2003 – Άρθρο 2, σημείο 4, και άρθρο 21 – Έννοια της «αποφάσεως» – Αναγνώριση σε κράτος μέλος της λύσης γάμου η οποία συμφωνήθηκε μεταξύ των συζύγων και απαγγέλθηκε από ληξίαρχο άλλου κράτους μέλους – Κριτήριο βάσει του οποίου μπορεί να προσδιοριστεί κατά πόσον υφίσταται «απόφαση»]

(2023/C 15/09)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesgerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Senatsverwaltung für Inneres und Sport, Standesamtsaufsicht

κατά

TB

Παρισταμένων των: Standesamt Mitte von Berlin, RD

Διατακτικό

Το άρθρο 2, σημείο 4, του κανονισμού (ΕΚ) 2201/2003 του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2003, για τη διεθνή δικαιοδοσία και την αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε γαμικές διαφορές και διαφορές γονικής μέριμνας, ο οποίος καταργεί τον κανονισμό (ΕΚ) 1347/2000,

έχει την έννοια ότι, για τους σκοπούς, ιδίως, της εφαρμογής του άρθρου 21, παράγραφος 1, του κανονισμού αυτού:

πράξη περί λύσεως του γάμου η οποία εκδίδεται από ληξίαρχο κράτους μέλους και περιλαμβάνει συμφωνία διαζυγίου συναφθείσα μεταξύ των συζύγων και επιβεβαιωθείσα από αυτούς ενώπιον του εν λόγω ληξίαρχου σύμφωνα με τις προϋποθέσεις που προβλέπει η νομοθεσία του εν λόγω κράτους μέλους συνιστά «απόφαση» κατά την έννοια του εν λόγω άρθρου 2, σημείο 4.

(¹) EE C 44 της 8.2.2021.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 17ης Νοεμβρίου 2022 [αίτηση του Krajowa Izba Odwoławcza (Πολωνία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Antea Polska S.A., Pectore-Eco sp. z o.o., Instytut Ochrony Środowiska — Państwowy Instytut Badawczy κατά Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie

(Υπόθεση C-54/21) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή – Δημόσιες συμβάσεις – Οδηγία 2014/24/ΕΕ – Αρχές για την ανάθεση συμβάσεων – Άρθρο 18 – Διαφάνεια – Άρθρο 21 – Εμπιστευτικότητα – Παρέκκλιση από τις αρχές αυτές με βάση την εθνική νομοθεσία – Δικαίωμα πρόσβασης στο βασικό περιεχόμενο των πληροφοριών που διαβίβασαν οι προσφέροντες σχετικά με την εμπειρία και τις συστάσεις τους, τα πρόσωπα που προτείνουν για την εκτέλεση της σύμβασης και τη μελέτη των προτεινόμενων έργων και του τρόπου εκτέλεσής τους – Άρθρο 67 – Κριτήρια ανάθεσης της σύμβασης – Κριτήρια σχετικά με την ποιότητα των προτεινόμενων εργασιών ή υπηρεσιών – Απαίτηση για ακρίβεια – Οδηγία 89/665/ΕΟΚ – Άρθρο 1, παράγραφοι 1 και 3 – Δικαίωμα αποτελεσματικής προσφυγής – Θεραπεία σε περίπτωση προσβολής του δικαιώματος αυτού εξαιτίας της μη παροχής πρόσβασης σε μη εμπιστευτικές πληροφορίες)

(2023/C 15/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Αιτούν δικαστήριο

Krajowa Izba Odwoławcza

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Antea Polska S.A., Pectore-Eco sp. z o.o., Instytut Ochrony Środowiska — Państwowy Instytut Badawczy

κατά

Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie

Παρισταμένων των: Arup Polska sp. z o.o., CDM Smith sp. z o.o., Multiconsult Polska sp. z o.o., Arcadis sp. z o.o., Hydroconsult sp. z o.o. Biuro Studiów i Badań Hydrogeologicznych i Geofizycznych

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 18, παράγραφος 1, και το άρθρο 21, παράγραφος 1, σε συνδυασμό με το άρθρο 50, παράγραφος 4, και με το άρθρο 55, παράγραφος 3, της οδηγίας 2014/24/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2014, σχετικά με τις διαδικασίες σύναψης δημοσίων συμβάσεων και την κατάργηση της οδηγίας 2004/18/ΕΚ,

έχουν την έννοια ότι:

αντιτίθενται σε εθνική νομοθεσία για τη σύναψη δημοσίων συμβάσεων η οποία επιβάλλει τη δημοσιοποίηση ή την κοινοποίηση στους λοιπούς προσφέροντες όλων των πληροφοριών που διαβιβάζουν οι προσφέροντες στις αναθέτουσες αρχές, με μόνη εξαίρεση τα εμπορικά απόρρητα, καθώς και σε πρακτική των αναθέτουσών αρχών να κάνουν συστηματικούς δεκτά τα αιτήματα για εμπιστευτική μεταχείριση λόγω εμπορικού απορρήτου.

- 2) Το άρθρο 18, παράγραφος 1, το άρθρο 21, παράγραφος 1, και το άρθρο 55, παράγραφος 3, της οδηγίας 2014/24,

έχουν την έννοια ότι η αναθέτουσα αρχή:

- προκειμένου να κρίνει αν θα παράσχει σε προσφέροντα του οποίου η παραδεκτή προσφορά απορρίφθηκε πρόσβαση στις πληροφορίες που υπέβαλαν οι λοιποί προσφέροντες όσον αφορά τη συναφή πείρα τους και τις σχετικές με αυτή συστάσεις, την ταυτότητα και τα επαγγελματικά προσόντα των προτεινόμενων προσώπων για την εκτέλεση της σύμβασης ή των υπεργολάβων, καθώς και τη μελέτη των έργων η υλοποίηση των οποίων προβλέπεται στο πλαίσιο της σύμβασης και τον τρόπο εκτέλεσής της, οφείλει να εκτιμήσει αν οι πληροφορίες αυτές έχουν εμπορική αξία μη περιοριζόμενη στην οικεία δημόσια σύμβαση, με συνέπεια η γνωστοποίησή τους να είναι ικανή να θίξει νόμιμα εμπορικά συμφέροντα ή τον θεμιτό ανταγωνισμό·
- μπορεί, εξάλλου, να μην παράσχει πρόσβαση στις πληροφορίες αυτές όταν, ακόμη και αν οι πληροφορίες δεν έχουν τέτοια εμπορική αξία, η γνωστοποίησή τους θα εμποδίζει την εφαρμογή των νόμων ή θα ήταν αντίθετη προς δημόσιο συμφέρον, και

— οφείλει, όταν δεν επιτρέπεται η παροχή πλήρους πρόσβασης στις πληροφορίες, να παρέχει στον εν λόγω προσφέροντα πρόσβαση στο βασικό περιεχόμενό τους κατά τρόπον ώστε να διασφαλίζεται ο σεβασμός του δικαιώματος αποτελεσματικής προσφυγής.

3) Το άρθρο 18, παράγραφος 1, της οδηγίας 2014/24, σε συνδυασμό με το άρθρο 67, παράγραφος 4, αυτής,

έχει την έννοια ότι:

δεν απαγορεύει να συγκαταλέγονται στα κριτήρια ανάθεσης της σύμβασης η «μελέτη υλοποίησης των έργων» που προβλέπεται να εκτελεστούν στο πλαίσιο της επίμαχης δημόσιας σύμβασης και η «περιγραφή του τρόπου εκτέλεσης» της σύμβασης αυτής, υπό την προϋπόθεση ότι τα κριτήρια αυτά συνοδεύονται από διευκρινίσεις που παρέχουν στην αναθέτουσα αρχή τη δυνατότητα να αξιολογήσει κατά τρόπο συγκεκριμένο και αντικειμενικό τις υποβληθείσες προσφορές.

4) Το άρθρο 1, παράγραφοι 1 και 3, της οδηγίας 89/665/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1989, για το συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων περί της εφαρμογής των διαδικασιών προσφυγής στον τομέα της σύναψης συμβάσεων κρατικών προμηθειών και δημοσίων έργων, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2014/23/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2014,

έχει την έννοια ότι:

σε περίπτωση που, κατά την εξέταση προσφυγής κατά απόφασης ανάθεσης δημόσιας σύμβασης, διαπιστωθεί ότι η αναθέτουσα αρχή υποχρεούται να γνωστοποιήσει στον προσφεύγοντα πληροφορίες οι οποίες κακώς θεωρήθηκαν εμπιστευτικές και ότι η μη γνωστοποίηση των πληροφοριών αυτών συνιστά προσβολή του δικαιώματος αποτελεσματικής προσφυγής, η αναθέτουσα αρχή δεν οφείλει κατ' ανάγκην, κατόπιν της διαπίστωσης αυτής, να εκδώσει νέα απόφαση ανάθεσης της σύμβασης, υπό την προϋπόθεση ότι, σύμφωνα με το εθνικό δικονομικό δίκαιο, το εθνικό δικαστήριο δύναται να λάβει μέτρα κατά τη διάρκεια της δίκης για την αποκατάσταση του σεβασμού του δικαιώματος αποτελεσματικής προσφυγής ή δύναται να κρίνει ότι ο προσφεύγων μπορεί να ασκήσει νέα προσφυγή κατά της ήδη ληφθείσας απόφασης ανάθεσης. Η προθεσμία για την άσκηση τέτοιας προσφυγής πρέπει να αρχίζει να τρέχει μόνον από το χρονικό σημείο κατά το οποίο ο προσφεύγων απέκτησε πρόσβαση στο σύνολο των πληροφοριών που κακώς χαρακτηρίστηκαν ως εμπιστευτικές.

(¹) EE C 228 της 14.6.2021.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 17ης Νοεμβρίου 2022 [αίτηση του Sąd Okręgowy w Warszawie (Πολωνία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Harman International Industries, Inc. κατά AB SA

(Υπόθεση C-175/21) (¹)

[Προδικαστική παραπομπή – Άρθρα 34 και 36 ΣΛΕΕ – Ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων – Διανοητική ιδιοκτησία – Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Κανονισμός (ΕΕ) 2017/1001 – Άρθρο 15 – Ανάλωση των δικαιωμάτων επί του σήματος – Διάθεση στην αγορά εντός του Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου (ΕΟΧ) – Συγκατάθεση του δικαιούχου του σήματος – Τόπος της πρώτης διάθεσης των προϊόντων στην αγορά από τον δικαιούχο του σήματος ή με τη συγκατάθεσή του – Απόδειξη – Οδηγία 2004/48/ΕΚ – Άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Αποτελεσματική δικαστική προστασία – Διατακτικό δικαστικών αποφάσεων που δεν προσδιορίζουν τα επίμαχα προϊόντα – Δυσχέρειες κατά την εκτέλεση – Προσφυγή ενώπιον του αρμόδιου δικαστηρίου σχετικά με την αναγκαστική εκτέλεση – Δίκαιη δίκη – Δικαιώματα άμυνας – Αρχή της ισότητας των όπλων]

(2023/C 15/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Αιτούν δικαστήριο

Sąd Okręgowy w Warszawie

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Harman International Industries, Inc.

κατά

AB SA

Διατακτικό

Το άρθρο 15, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 2017, για το σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, σε συνδυασμό με το άρθρο 36, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ, το άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης καθώς και την οδηγία 2004/48/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, σχετικά με την επιβολή των δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας,

έχει την έννοια ότι:

δεν αντιτίθεται σε πρακτική των εθνικών δικαστηρίων κατά την οποία το διατακτικό της απόφασης με την οποία γίνεται δεκτή αγωγή λόγω προσβολής του σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης έχει συνταχθεί με όρους οι οποίοι, λόγω του γενικού χαρακτήρα τους, καταλείπουν στην αρμόδια για την αναγκαστική εκτέλεση της εν λόγω απόφασης αρχή την εξουσία να καθορίσει επί ποίων προϊόντων εφαρμόζεται η απόφαση, υπό την προϋπόθεση ότι, στο πλαίσιο της διαδικασίας αναγκαστικής εκτέλεσης, ο εναγόμενος έχει τη δυνατότητα να αμφισβητήσει τον καθορισμό των προϊόντων που αφορά η εν λόγω διαδικασία και ότι το δικαστήριο μπορεί να εξετάσει και να αποφασίσει, τηρώντας τις διατάξεις της οδηγίας 2004/48, ποια προϊόντα διατέθηκαν πράγματι στο εμπόριο εντός του ΕΟΧ από τον δικαιούχο του σήματος ή με τη συγκατάθεσή του.

(¹) EE C 242 της 21.6.2021.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 17ης Νοεμβρίου 2022 [αίτηση του Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — X ενεργούσα επ'ονόματί της και με την ιδιότητα της νόμιμης αντιπροσώπου των ανήλικων τέκνων της Y και Z κατά Belgische Staat

(Υπόθεση C-230/21) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή – Χώρος ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης – Μεταναστευτική πολιτική – Οδηγία 2003/86/ΕΚ – Άρθρο 2, στοιχείο στ' – Άρθρο 10, παράγραφος 3, στοιχείο α' – Έννοια του «ασυνόδευτου ανήλικου» – Δικαίωμα στην οικογενειακή επανένωση – Έγγαμος και ανήλικος, κατά τον χρόνο εισόδου στην επικράτεια κράτους μέλους, πρόσφυγας – Γάμος παιδιού ο οποίος δεν αναγνωρίζεται στο εν λόγω κράτος μέλος – Συγκατοίκηση με τον σύζυγο ο οποίος διαμένει νομίμως σε αυτό το κράτος μέλος)

(2023/C 15/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

X, η οποία ενεργεί επ'ονόματί της και με την ιδιότητα της νόμιμης αντιπροσώπου των ανήλικων τέκνων της Y και Z

κατά

Belgische Staat

Διατακτικό

Το άρθρο 10, παράγραφος 3, στοιχείο α', της οδηγίας 2003/86/ΕΚ του Συμβουλίου, της 22ας Σεπτεμβρίου 2003, σχετικά με το δικαίωμα οικογενειακής επανένωσης, σε συνδυασμό με το άρθρο 2, στοιχείο στ', της οδηγίας αυτής,

έχει την έννοια ότι:

ο ασυνόδευτος ανήλικος πρόσφυγας που διαμένει σε κράτος μέλος δεν απαιτείται να είναι άγαμος προκειμένου να αποκτήσει το καθεστώς συντηρούντος για λόγους οικογενειακής επανένωσης με τους εξ αίματος πρώτου βαθμού ανιόντες του.

(¹) EE C 263 της 05.7.2021.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 17ης Νοεμβρίου 2022 [αίτηση του Landesverwaltungsgericht Steiermark (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Porr Bau GmbH κατά Bezirkshauptmannschaft Graz-Umgebung

(Υπόθεση C-238/21) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή – Περιβάλλον – Απόβλητα – Οδηγία 2008/98/ΕΚ – Άρθρο 3, σημείο 1 – Άρθρο 5, παράγραφος 1 – Άρθρο 6, παράγραφος 1 – Υλικά εκσκαφής – Έννοιες «αποβλήτου» και «υποπροϊόντος» – Αποχαρακτηρισμός αποβλήτου)

(2023/C 15/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Landesverwaltungsgericht Steiermark

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Porr Bau GmbH

κατά

Bezirkshauptmannschaft Graz-Umgebung

Διατακτικό

Το άρθρο 3, σημείο 1, και το άρθρο 6, παράγραφος 1, της οδηγίας 2008/98/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 19ης Νοεμβρίου 2008, για τα απόβλητα και την κατάργηση ορισμένων οδηγιών,

έχουν την έννοια ότι:

αντιτίθενται σε εθνική ρύθμιση βάσει της οποίας μη μολυσμένα υλικά εκσκαφής, που εντάσσονται, κατά το εθνικό δίκαιο, στην ανώτερη ποιοτική κατηγορία,

- πρέπει να χαρακτηριστούν ως «απόβλητα», μολονότι ο κάτοχός τους δεν έχει ούτε πρόθεση ούτε υποχρέωση απόρριψής τους και αυτά πληρούν τα κριτήρια του άρθρου 5, παράγραφος 1, της οδηγίας για τον χαρακτηρισμό τους ως «υποπροϊόντων», και
- παύουν να χαρακτηρίζονται ως «απόβλητα» μόνον εφόσον χρησιμοποιηθούν απευθείας ως υποκατάστατα και ο κάτοχός τους πληροί τυπικά κριτήρια μη συνδεόμενα με την προστασία του περιβάλλοντος, στην περίπτωση που τα εν λόγω κριτήρια έχουν ως αποτέλεσμα να διακυβεύεται η επίτευξη των σκοπών της οδηγίας.

(¹) EE C 242 της 21.6.2021.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 17ης Νοεμβρίου 2022 [αίτηση του Sąd Okręgowy w Warszawie (Πολωνία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — «TOYA» sp. z o.o., Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji κατά Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej

(Υπόθεση C-243/21) ⁽¹⁾

[Προδικαστική παραπομπή – Τηλεπικοινωνίες – Οδηγία 2002/19/EK (οδηγία για την πρόσβαση) – Άρθρο 8, παράγραφος 3 – Οδηγία 2014/61/EE – Άρθρο 1, παράγραφοι 3 και 4, και άρθρο 3, παράγραφος 5 – Εξουσία της εθνικής ρυθμιστικής αρχής να επιβάλλει εκ των προτέρων ρυθμιστικούς όρους για την πρόσβαση στην υλική υποδομή φορέα εκμετάλλευσης δικτύου ο οποίος δεν έχει σημαντική ισχύ στην αγορά – Ανυπαρξία διαφοράς σχετικά με την πρόσβαση]

(2023/C 15/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Αιτούν δικαστήριο

Sąd Okręgowy w Warszawie

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

«TOYA» sp. z o.o., Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji

κατά

Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej

Παρισταμένου του: Polska Izba Komunikacji Elektronicznej

Διατακτικό

Το άρθρο 1, παράγραφοι 3 και 4, και το άρθρο 3, παράγραφος 5, της οδηγίας 2014/61/EE του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαΐου 2014, για μέτρα μείωσης του κόστους εγκατάστασης υψίρρυθμων δικτύων ηλεκτρονικών επικοινωνιών, σε συνδυασμό με το άρθρο 1, παράγραφος 1, το άρθρο 5, παράγραφος 1, και το άρθρο 8, παράγραφος 3, της οδηγίας 2002/19/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2002, σχετικά με την πρόσβαση σε δίκτυα ηλεκτρονικών επικοινωνιών και συναφείς ευκολίες, καθώς και με τη διασύνδεσή τους (οδηγία για την πρόσβαση), όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2009/140/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Νοεμβρίου 2009, καθώς και με τα άρθρα 8 και 12 της οδηγίας 2002/21/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2002, σχετικά με κοινό κανονιστικό πλαίσιο για δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών (οδηγία-πλαίσιο), όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2009/140,

έχουν την έννοια ότι:

δεν αντιτίθενται στην επιβολή, εκ μέρους εθνικής ρυθμιστικής αρχής αρμόδιας για τον κλάδο των ηλεκτρονικών επικοινωνιών, σε φορέα εκμετάλλευσης δικτύου, ο οποίος δεν έχει οριστεί ως έχων σημαντική ισχύ στην αγορά, της υποχρέωσης να εφαρμόζει όρους, όπως αυτοί καθορίζονται εκ των προτέρων από την εν λόγω αρχή, οι οποίοι διέπουν τον τρόπο παροχής πρόσβασης στην υλική υποδομή του σε άλλες επιχειρήσεις δραστηριοποιούμενες στον συγκεκριμένο κλάδο, συμπεριλαμβανομένων κανόνων και διαδικασιών σύναψης συμβάσεων και πίνακα τιμών που θα εφαρμόζεται για την παροχή της πρόσβασης, τούτο δε ανεξαρτήτως του αν υπάρχει διαφορά σχετικά με την πρόσβαση στην υλική υποδομή και πραγματικός ανταγωνισμός.

⁽¹⁾ EE C 289 της 19.7.2021.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 17ης Νοεμβρίου 2022 [αίτηση του Consiglio di Stato (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — VT κατά Ministero dell'Interno, Ministero dell'interno — Dipartimento della Pubblica Sicurezza — Direzione centrale per le risorse umane

(Υπόθεση C-304/21) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή – Κοινωνική πολιτική – Ίση μεταχείριση στην απασχόληση και την εργασία – Άρθρο 21 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Οδηγία 2000/78/ΕΚ – Άρθρο 2, παράγραφος 2, άρθρο 4, παράγραφος 1, και άρθρο 6, παράγραφος 1 – Απαγόρευση των διακρίσεων λόγω ηλικίας – Εθνική κανονιστική ρύθμιση με την οποία το τριακοστό έτος καθορίζεται ως ανώτατο όριο ηλικίας για την πρόσληψη αστυνομικών διοικητών – Δικαιολογητικοί λόγοι)

(2023/C 15/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Consiglio di Stato

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

VT

κατά

Ministero dell'Interno, Ministero dell'interno — Dipartimento della Pubblica Sicurezza — Direzione centrale per le risorse umane

Διατακτικό

Το άρθρο 2, παράγραφος 2, το άρθρο 4, παράγραφος 1, και το άρθρο 6, παράγραφος 1, της οδηγίας 2000/78/ΕΚ του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2000, για τη διαμόρφωση γενικού πλαισίου για την ίση μεταχείριση στην απασχόληση και την εργασία, ερμηνευόμενα υπό το πρίσμα του άρθρου 21 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, έχουν την έννοια ότι αποκλείουν εθνική κανονιστική ρύθμιση με την οποία καθορίζεται ως ανώτατο όριο ηλικίας για τη συμμετοχή σε διαγωνισμό για την πρόσληψη αστυνομικών διοικητών το 30ό έτος, εφόσον τα καθήκοντα τα οποία πράγματι ασκούν οι αστυνομικοί διοικητές δεν απαιτούν ιδιαίτερες σωματικές ικανότητες ή, αν απαιτούνται τέτοιες ικανότητες, εφόσον αποδεικνύεται ότι μια τέτοια κανονιστική ρύθμιση, μολονότι εξυπηρετεί θεμιτό σκοπό, επιβάλλει απαίτηση η οποία δεν είναι σύμφωνη προς την αρχή της αναλογικότητας, όπερ απόκειται στο αιτούν δικαστήριο να εξακριβώσει.

⁽¹⁾ ΕΕ C 297 της 26.7.2021.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 17ης Νοεμβρίου 2022 [αίτηση του Sofiyski gradski sad (Βουλγαρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ποινική διαδικασία κινηθείσα από την Spetsializirana prokuratura

(Υπόθεση C-350/21) ⁽¹⁾

[Προδικαστική παραπομπή – Επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα στον τομέα των ηλεκτρονικών επικοινωνιών – Απόρρητο των επικοινωνιών – Πάροχοι υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών – Γενική και χωρίς διάκριση διατήρηση των δεδομένων κινήσεως και των δεδομένων θέσεως για περίοδο έξι μηνών – Καταπολέμηση της σοβαρής εγκληματικότητας – Πρόσβαση στα διατηρούμενα δεδομένα – Ενημέρωση των προσώπων τα οποία αφορά η επεξεργασία δεδομένων – Δικαίωμα ασκήσεως προσφυγής – Οδηγία 2002/58/ΕΚ – Άρθρο 15, παράγραφοι 1 και 2 – Οδηγία (ΕΕ) 2016/680 – Άρθρα 13 και 54 – Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Άρθρα 7, 8, 11 και 47 καθώς και άρθρο 52, παράγραφος 1]

(2023/C 15/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η βουλγαρική

Αιτούν δικαστήριο

Sofiyski gradski sad

Διάδικος στην υπόθεση της ποινικής δίκης

Spetsializirana prokuratura

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 15, παράγραφος 1, της οδηγίας 2002/58/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Ιουλίου 2002, σχετικά με την επεξεργασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και την προστασία της ιδιωτικής ζωής στον τομέα των ηλεκτρονικών επικοινωνιών (οδηγία για την προστασία ιδιωτικής ζωής στις ηλεκτρονικές επικοινωνίες), όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2009/136/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Νοεμβρίου 2009, υπό το πρίσμα των άρθρων 7, 8 και 11 καθώς και του άρθρου 52, παράγραφος 1, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης,

έχει την έννοια ότι αντιτίθεται:

- σε εθνική νομοθεσία η οποία προβλέπει, ως προληπτικό μέτρο, για την καταπολέμηση της σοβαρής εγκληματικότητας και την πρόληψη των σοβαρών απειλών κατά της δημοσίας ασφαλείας, τη γενική και χωρίς διάκριση διατήρηση των δεδομένων κινήσεως και των δεδομένων θέσεως, έστω και εάν η εν λόγω νομοθεσία περιορίζει την εν λόγω γενική και χωρίς διάκριση διατήρηση σε περίοδο έξι μηνών και προβλέπει ορισμένες εγγυήσεις όσον αφορά τη διατήρηση και την πρόσβαση στα επίμαχα δεδομένα·
- σε εθνική νομοθεσία η οποία δεν προβλέπει, κατά τρόπο σαφή και ακριβή, ότι η πρόσβαση στα διατηρούμενα δεδομένα περιορίζεται στο απολύτως αναγκαίο για την επίτευξη του επιδιωκόμενου με την εν λόγω διατήρηση σκοπού.

- 2) Το άρθρο 15, παράγραφος 1, της οδηγίας 2002/58, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2009/136, υπό το πρίσμα των άρθρων 7, 8 και 11 καθώς και του άρθρου 52, παράγραφος 1, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων, καθώς και τα άρθρα 13 και 54 της οδηγίας (ΕΕ) 2016/689 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Απριλίου 2016, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από αρμόδιες αρχές για τους σκοπούς της πρόληψης, διερεύνησης, ανίχνευσης ή δίωξης ποινικών αδικημάτων ή της εκτέλεσης ποινικών κυρώσεων και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών και την κατάργηση της απόφασης-πλαίσιο 2008/977/ΔΕΥ του Συμβουλίου,

έχουν την έννοια ότι:

αντιτίθενται σε εθνική νομοθεσία η οποία προβλέπει την πρόσβαση, από τις αρμόδιες για τις ποινικές έρευνες εθνικές αρχές, σε δεδομένα κινήσεως και δεδομένα θέσεως, τα οποία έχουν νομίμως διατηρηθεί, χωρίς να παρέχονται εγγυήσεις ότι τα πρόσωπα στα δεδομένα των οποίων έχουν πρόσβαση οι εν λόγω εθνικές αρχές ενημερώνονται σχετικά στον βαθμό που προβλέπεται από το δικαίο της Ένωσης και χωρίς τα ανωτέρω πρόσωπα να διαθέτουν δυνατότητα προσφυγής κατά μη επιτρεπόμενης προσβάσεως στα εν λόγω δεδομένα.

(¹) EE C 338 της 23.8.2021.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δέκατο τμήμα) της 17ης Νοεμβρίου 2022 [αίτηση του Curtea de Apel Pitești (Ρουμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — SC Avicarvil Farms SRL κατά Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale, Agenția pentru Finanțarea Investițiilor Rurale, Agenția de Plăți și Intervenție în Agricultură, Agenția de Plăți și Intervenție în Agricultură — Centrul Județean Vâlcea

(Υπόθεση C-443/21) (¹)

[Προδικαστική παραπομπή – Κοινή γεωργική πολιτική (ΚΓΠ) – Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Αγροτικής Ανάπτυξης (ΕΓΤΑΑ) – Κανονισμός (ΕΕ) 1698/2005 – Άρθρο 40 – Εθνικό πρόγραμμα αγροτικής ανάπτυξης για την περίοδο 2007-2013 – Ενισχύσεις για την καλή διαβίωση των ζώων – Σφάλματα υπολογισμού – Μειώσεις ενισχύσεων από τις εθνικές αρχές – Αρχή της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης – Αρχή της ασφάλειας δικαίου]

(2023/C 15/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Αιτούν δικαστήριο

Curtea de Apel Pitești

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσίουσα: SC Avicarvil Farms SRL

Ανααιρεσীবλητοι: Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale, Agenția pentru Finanțarea Investițiilor Rurale, Agenția de Plăți și Intervenție în Agricultură, Agenția de Plăți și Intervenție în Agricultură — Centrul Județean Vâlcea

Διατακτικό

Το άρθρο 40, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 1698/2005 του Συμβουλίου, της 20ής Σεπτεμβρίου 2005, για τη στήριξη της αγροτικής ανάπτυξης από το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Αγροτικής Ανάπτυξης (ΕΓΤΑΑ), όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 74/2009 του Συμβουλίου, της 19ης Ιανουαρίου 2009, καθώς και το άρθρο 58, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 1306/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Δεκεμβρίου 2013, σχετικά με τη χρηματοδότηση, τη διαχείριση και την παρακολούθηση της κοινής γεωργικής πολιτικής και την κατάργηση των κανονισμών (ΕΟΚ) αριθ. 352/78, (ΕΚ) αριθ. 165/94, (ΕΚ) αριθ. 2799/98, (ΕΚ) αριθ. 814/2000, (ΕΚ) αριθ. 1290/2005 και (ΕΚ) αριθ. 485/2008 του Συμβουλίου, ερμηνευόμενα σε συνδυασμό με το άρθρο 310, παράγραφος 5, ΣΛΕΕ, καθώς και με τις αρχές της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και της ασφάλειας δικαίου,

έχουν την έννοια ότι:

δεν αντιτίθενται στην έκδοση από τις εμπλεκόμενες στην εφαρμογή μέτρου μη επιστρεπτέας χρηματοδοτικής συνδρομής εθνικές αρχές, λόγω σφάλματος υπολογισμού που διαπίστωσε το Ευρωπαϊκό Ελεγκτικό Συνέδριο, πράξεων που επιβάλλουν μείωση του ποσού της χρηματοδοτικής συνδρομής που χορηγήθηκε στο πλαίσιο του προγράμματος αγροτικής ανάπτυξης του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Αγροτικής Ανάπτυξης (ΕΓΤΑΑ) για τη Ρουμανία για την περίοδο προγραμματισμού 2007-2013, όπως εγκρίθηκε από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, δίχως να αναμένουν την έκδοση από την Επιτροπή αποφάσεως για τον αποκλεισμό από τη χρηματοδότηση της Ένωσης των ποσών που προέκυψαν από το εν λόγω σφάλμα υπολογισμού.

(¹) EE C 452 της 08.11.2021.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 17ης Νοεμβρίου 2022 — Irish Wind Farmers' Association Clg, Carrons Windfarm Ltd, Foyle Windfarm Ltd, Greenoge Windfarm Ltd κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-578/21 P) (¹)

[Αίτηση ανατρέσεως – Κρατικές ενισχύσεις – Άρθρο 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ – Άρθρο 108, παράγραφοι 2 και 3, ΣΛΕΕ – Κανονισμός (ΕΕ) 2015/1589 – Άρθρο 4 – Νομοθεσία κράτους μέλους περί φορολόγησης της ακίνητης περιουσίας των επιχειρήσεων – Μέθοδοι εκτίμησης της αξίας των ακίνητων περιουσιακών στοιχείων οι οποίες χρησιμοποιούνται για τον υπολογισμό της βάσης επιβολής του οφειλόμενου φόρου – Καταγγελία εκ μέρους φορέων εκμετάλλευσης αιολικών πάρκων – Ισχυρισμός κατά τον οποίο η βάση επιβολής του φόρου ακίνητης περιουσίας τον οποίο οφείλουν οι παραγωγοί ηλεκτρικής ενέργειας από ορυκτά καύσιμα καθορίστηκε σε επίπεδο χαμηλότερο του κανονικού και, ως εκ τούτου, το επίπεδο φορολόγησης της ακίνητης περιουσίας των εν λόγω παραγωγών ηλεκτρικής ενέργειας είναι χαμηλότερο από αυτό που ισχύει για τους λοιπούς παραγωγούς ηλεκτρικής ενέργειας λόγω της επιλογής της χρησιμοποιηθείσας μεθόδου εκτίμησης της αξίας – Διαδικασία προκαταρκτικής εξέτασης – Απόφαση διαπιστώνουσα τη μη ύπαρξη κρατικής ενίσχυσης – Έλλειψη οικονομικού και επιλεκτικού πλεονεκτήματος – Μη κίνηση της επίσημης διαδικασίας έρευνας – Έννοια των «σοβαρών δυσχερειών» – Έκταση των υποχρεώσεων που υπέχει η Ευρωπαϊκή Επιτροπή για τη διενέργεια έρευνας – Αρχή της χρηστής διοίκησης – Υποχρέωση διεξαγωγής της διαδικασίας εξέτασης με επιμελή και αμερόληπτο τρόπο – Περιεχόμενο του ελέγχου του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης]

(2023/C 15/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναηρεσιόντες: Irish Wind Farmers' Association Clg, Carrons Windfarm Ltd, Foyle Windfarm Ltd, Greenoge Windfarm Ltd (εκπρόσωποι: M. Segura Catalán, abogada, και M. Clayton, avocate)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: I. Γεωργιόπουλος, S. Noë και K. Herrmann)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.
- 2) Οι Irish Wind Farmers' Association Clg, Carrons Windfarm Ltd, Foyle Windfarm Ltd και Greenoge Windfarm Ltd φέρουν, πέραν των δικαστικών εξόδων τους, και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή.

(¹) EE C 462 της 15.11.2021.

Διάταξη του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 6ης Σεπτεμβρίου 2022 — Maen Haikal κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης

(Υπόθεση C-113/21 P) (¹)

(Αίτηση αναιρέσεως – Άρθρο 181 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου – Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφαλείας – Περιοριστικά μέτρα κατά της Αραβικής Δημοκρατίας της Συρίας – Μέτρα κατά εξεχόντων επιχειρηματιών που δραστηριοποιούνται στη Συρία – Κατάλογοι των προσώπων στα οποία εφαρμόζεται η δέσμευση κεφαλαίων και οικονομικών πόρων – Απόδειξη του βασίμου της καταχωρίσεως του ονόματος του προσφεύγοντος στους ανωτέρω καταλόγους – Αίτηση αναιρέσεως προδήλως απαράδεκτη ή προδήλως αβάσιμη)

(2023/C 15/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η βουλγαρική

Διάδικοι

Ανααιρεσίων: Maen Haikal (εκπρόσωπος: S. Koen, advokat)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: B. Karaleev και V. Piessevaux)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο διατάσσει:

1. Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως ως, εν μέρει, προδήλως απαράδεκτη και, εν μέρει, προδήλως αβάσιμη.
2. Ο Maen Haikal φέρει, πέραν των δικαστικών του εξόδων, τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

(¹) EE C 148 της 26.4.2021.

Διάταξη του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 17ης Νοεμβρίου 2022 [αίτηση του Consiglio di Stato (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ministero dell'Interno, Presidenza del Consiglio dei ministri κατά PF

(Υπόθεση C-569/21) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή – Άρθρο 99 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου – Κοινωνική πολιτική – Ίση μεταχείριση στην απασχόληση και την εργασία – Άρθρο 21 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Οδηγία 2000/78/EK – Άρθρο 2, παράγραφος 2, άρθρο 4, παράγραφος 1, και άρθρο 6, παράγραφος 1 – Απαγόρευση διακρίσεων λόγω ηλικίας – Εθνική κανονιστική ρύθμιση με την οποία το 30ό έτος καθορίζεται ως ανώτατο όριο ηλικίας για την πρόσληψη στην αστυνομία αξιωματικών ειδικών καθηκόντων με την ειδικότητα του ψυχολόγου – Δικαιολογητικοί λόγοι)

(2023/C 15/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Consiglio di Stato

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ministero dell'Interno, Presidenza del Consiglio dei ministri

κατά

PF

Διατακτικό

Το άρθρο 2, παράγραφος 2, το άρθρο 4, παράγραφος 1, και το άρθρο 6, παράγραφος 1, της οδηγίας 2000/78/ΕΚ του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2000, για τη διαμόρφωση γενικού πλαισίου για την ίση μεταχείριση στην απασχόληση και την εργασία, ερμηνευόμενα υπό το πρίσμα του άρθρου 21 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, έχουν την έννοια ότι αποκλείουν εθνική κανονιστική ρύθμιση με την οποία καθορίζεται το 30ό έτος ως ανώτατο όριο ηλικίας για τη συμμετοχή σε διαγωνισμό για την πρόσληψη ψυχολόγων στο σώμα της αστυνομίας.

(¹) Ημερομηνία καταθέσεως: 16.9.2021.

Διάταξη του Δικαστηρίου (ένατο τμήμα) της 8ης Σεπτεμβρίου 2022 [αίτηση του tribunal de première instance de Liège (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — PL κατά État belge

(Υπόθεση C-56/22) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή – Άρθρο 53, παράγραφος 2, και άρθρο 94 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου – Ανάγκη να εκτίθενται το πραγματικό και κανονιστικό πλαίσιο της διαφοράς της κύριας δίκης, καθώς και οι λόγοι για τους οποίους είναι αναγκαία η απάντηση επί του προδικαστικού ερωτήματος – Μη παροχή επαρκών διευκρινίσεων – Προδήλως απαράδεκτο)

(2023/C 15/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal de première instance de Liège

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

PL

κατά

État belge

Διατακτικό

Η αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το tribunal de première instance de Liège (Βέλγιο), με απόφαση της 14ης Ιανουαρίου 2022, είναι προδήλως απαράδεκτη.

(¹) EE C 148 της 4.4.2022.

Διάταξη του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 3ης Οκτωβρίου 2022 [αίτηση του Amtsgericht Eilenburg (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — YS, RW κατά Freebird Airlines Europe Ltd.

(Υπόθεση C-302/22) ⁽¹⁾

[Προδικαστική παραπομπή – Άρθρο 99 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου – Αεροπορικές μεταφορές – Κανονισμός (ΕΚ) 261/2004 – Άρθρο 5, παράγραφος 3 – Αποζημίωση των επιβατών αεροπορικών μεταφορών σε περίπτωση σημαντικής καθυστέρησης της πτήσεως – Απαλλαγή από την υποχρέωση αποζημίωσης – Έκτακτες περιστάσεις – Πρόσκρουση πτηνών σε αεροσκάφος – Ελιγμός πεδήσεως έκτακτης ανάγκης ο οποίος συνεπάγεται ζημιά στα ελαστικά του αεροσκάφους]

(2023/C 15/22)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Amtsgericht Eilenburg

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

YS, RW

κατά

Freebird Airlines Europe Ltd.

Διατακτικό

Το άρθρο 5, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 261/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Φεβρουαρίου 2004, για τη θέσπιση κοινών κανόνων αποζημίωσης των επιβατών αεροπορικών μεταφορών και παροχής βοήθειας σε αυτούς σε περίπτωση άρνησης επιβίβασης και ματαίωσης ή μεγάλης καθυστέρησης της πτήσης και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 295/91 έχει την έννοια ότι:

η διακοπή της φάσεως απογειώσεως ενός αεροσκάφους λόγω προσκρούσεως σε αυτό πτηνών, με συνέπεια τη διενέργεια ελιγμού πεδήσεως έκτακτης ανάγκης ο οποίος συνεπάγεται την πρόκληση ζημίας στα ελαστικά του εν λόγω αεροσκάφους, εμπίπτει στην έννοια της «έκτακτης περιστασης» της εν λόγω διατάξεως.

⁽¹⁾ Ημερομηνία καταθέσεως: 6 Μαΐου 2022.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunal Supremo (Ισπανία) στις 10 Σεπτεμβρίου 2021 — GP και BG κατά Banco Santander, S.A.

(Υπόθεση C-561/21)

(2023/C 15/23)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Supremo

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναιρεσείοντες: GP και BG

Αναιρεσίβλητη: Banco Santander, S.A.

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Συνάδει με την αρχή της ασφάλειας δικαίου ερμηνεία του άρθρου 6, παράγραφος 1, και του άρθρου 7, παράγραφος 1, της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, για τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές ⁽¹⁾, κατά την οποία ο χρόνος παραγραφής της αξιώσεως για την απόδοση ποσών που καταβλήθηκαν δυνάμει καταχρηστικής ρήτρας δεν αρχίζει να τρέχει πριν αναγνωρισθεί η ακυρότητα της ρήτρας με τελεσίδικη απόφαση;

- 2) Σε περίπτωση που μια τέτοια ερμηνεία δεν συνάδει με την αρχή της ασφάλειας δικαίου, αντίκειται στα προαναφερθέντα άρθρα της οδηγίας ερμηνεία κατά την οποία ως αφετηρία του χρόνου παραγραφής θεωρείται η ημερομηνία εκδόσεως των αποφάσεων του Tribunal Supremo (Ανωτάτου Δικαστηρίου) με τις οποίες παγιώθηκε η νομολογία σχετικά με τα περί επιστροφής αποτελέσματα (αποφάσεις της 23ης Ιανουαρίου 2019);
- 3) Σε περίπτωση που η ερμηνεία αυτή αντιβαίνει στα άρθρα αυτά, αντιβαίνει στα εν λόγω άρθρα και ερμηνεία κατά την οποία ως αφετηρία του χρόνου παραγραφής θεωρείται η ημερομηνία εκδόσεως των αποφάσεων του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης με τις οποίες κρίθηκε ότι η αξίωση επιστροφής μπορεί να υπόκειται σε παραγραφή (κυρίως απόφαση του Δικαστηρίου της 9ης Ιουλίου 2020, Raiffeisen Bank SA, συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-698/10 και 699/18 ή της 16ης Ιουλίου 2020, CaixaBank SA, συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-224/19 και C-259/19, που επικυρώνει την προηγούμενη απόφαση);

(¹) ΕΕ 1993, L 95, σ. 29.

**Αναίρεση που άσκησε στις 23 Μαΐου 2022 το Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης
κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τρίτο τμήμα) στις 16 Μαρτίου 2022 στην
υπόθεση T-281/21, Nowhere κατά EUIPO**

(Υπόθεση C-337/22 P)

(2023/C 15/24)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναιρεσείων: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: D. Hanf, D. Gája, V. Ruzek, E. Μαρκάκης)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Nowhere Co. Ltd

Αιτήματα

Το αναιρεσείον ζητεί από το Δικαστήριο:

- να εξαφανίσει στο σύνολό της την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση που εκδόθηκε στην υπόθεση T-281/21·
- να απορρίψει στο σύνολό της την προσφυγή του αναιρεσείοντος σε πρώτο βαθμό κατά της αποφάσεως του δευτέρου τμήματος προσφυγών στην υπόθεση R 2474/2017-2·
- να καταδικάσει την προσφεύγουσα σε πρώτο βαθμό στα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε το EUIPO στο πλαίσιο της διαδικασίας ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου και της παρούσας αιτήσεως αναίρεσεως.

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αιτήσεώς του αναίρεσεως, το EUIPO προβάλλει έναν και μόνο λόγο αναίρεσεως, ο οποίος στηρίζεται σε παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 4, του κανονισμού 207/2009 (¹) καθόσον το Γενικό Δικαστήριο έκρινε, με την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, ότι το τμήμα προσφυγών έπρεπε να είχε λάβει υπόψη τα προγενέστερα μη καταχωρισμένα βρετανικά δικαιώματα που είχαν προβληθεί ως βάση της ανακοπής, τούτο δε παρά το γεγονός ότι η προσβαλλόμενη απόφαση εκδόθηκε σε χρονικό σημείο κατά το οποίο το Ηνωμένο Βασίλειο δεν ήταν πλέον κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης και η μεταβατική περίοδος την οποία προέβλεπε η συμφωνία αποχώρησης (²) είχε λήξει. Ο λόγος αυτός αναίρεσεως εγείρει σημαντικό ζήτημα για την ενότητα, τη συνοχή και την εξέλιξη του δικαίου της Ένωσης.

Το Γενικό Δικαστήριο εσφαλμένως έκρινε ότι το μόνο κρίσιμο χρονικό σημείο σε σχέση με το οποίο έπρεπε να εκτιμηθεί η ανακοπή είναι η ημερομηνία κατάθεσης της επίμαχης αιτήσεως καταχωρίσεως σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης,

- i. συγχέοντας, αφενός, το ζήτημα του προσδιορισμού του δικαίου που είναι εφαρμοστέο *ratione temporis* στην παρούσα υπόθεση και, αφετέρου, το ουσιαστικό ζήτημα της ανάγκης το προγενέστερο δικαίωμα να ισχύει κατά την ημερομηνία κατά την οποία το EUIPO εκδίδει την οριστική απόφασή του επί της ανακοπής,

- ii. στηριζόμενο στην δική του νομολογία, η οποία είναι εσφαλμένη και, εν πάση περιπτώσει, δεν είναι εφαρμοστέα στην παρούσα υπόθεση,
- iii. καταλήγοντας σε εσφαλμένο νομικό συμπέρασμα από την απουσία διατάξεων στη συμφωνία αποχώρησης σχετικά με τις ανακοπές που ασκούνται πριν από τη λήξη της μεταβατικής περιόδου κατά αιτήσεων καταχωρίσεως σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης,
- iv. μη λαμβάνοντας υπόψη τη νομολογία του Δικαστηρίου σχετικά με τις διαφορές μεταξύ διαδικασιών λόγω προσβολής σήματος και διοικητικών διαδικασιών ή διαδικασιών καταχώρισης και, κατά συνέπεια, κρίνοντας εσφαλμένα ότι
 - a. υφίστατο σύγκρουση μεταξύ της επίμαχης αιτήσεως καταχωρίσεως σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των προγενέστερων βρετανικών δικαιωμάτων κατά το χρονικό διάστημα μεταξύ της ημερομηνίας κατάθεσης της εν λόγω αιτήσεως και της λήξεως της μεταβατικής περιόδου και ότι
 - b. η προσφεύγουσα σε πρώτο βαθμό είχε, μετά τη λήξη της μεταβατικής περιόδου, έννομο συμφέρον για την ευδοκίμηση της ανακοπής της.
- v. αγνοώντας τη βούληση του νομοθέτη και την αρχή της εδαφικότητας των δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας, καθόσον έκρινε ότι η ενδεχόμενη μετατροπή της επίμαχης αιτήσεως καταχωρίσεως σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε αίτηση καταχωρίσεως εθνικού σήματος, του οποίου το πεδίο προστασίας θα ήταν ίδιο με εκείνο της επίμαχης αιτήσεως καταχωρίσεως σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε περίπτωση καταχωρίσεως, δεν ασκούσε επιρροή
 - a. στο συμφέρον της προσφεύγουσας σε πρώτο βαθμό για ευδοκίμηση της ανακοπής και
 - b. στην ύπαρξη σύγκρουσης μεταξύ των προγενέστερων βρετανικών δικαιωμάτων και της επίμαχης αιτήσεως καταχωρίσεως σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης,
- vi. παραλείποντας να δώσει τη δέουσα σημασία στη διατύπωση, ήτοι στη γραμματική και το συντακτικό, του άρθρου 8, παράγραφος 4, του κανονισμού 207/2009, στο πλαίσιο του κανόνα 19, παράγραφος 2, στοιχείο δ', και του κανόνα 20, παράγραφος 1, του κανονισμού 2868/95⁽²⁾ που αφορούν τα πραγματικά περιστατικά, τα αποδεικτικά στοιχεία και τις παρατηρήσεις προς στήριξη των προγενέστερων δικαιωμάτων, στο πλαίσιο του άρθρου 42 του κανονισμού 207/2009 όσον αφορά την άμυνα που στηρίζεται στην απόδειξη χρήσης, καθώς και, ιδίως, στους στόχους του άρθρου 8, παράγραφος 4, του κανονισμού 207/2009 και στον βασικό σκοπό της διαδικασίας ανακοπής, ο οποίος συνίσταται στην προστασία των συμφερόντων των δικαιούχων προγενέστερων δικαιωμάτων για τη διατήρηση της ουσιώδους λειτουργίας των δικαιωμάτων αυτών έναντι συγκρούσεων με μεταγενέστερα σήματα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, σε περίπτωση καταχωρίσεως των τελευταίων.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009 για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 2009, L 78, σ. 1).

⁽²⁾ Συμφωνία για την αποχώρηση του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας από την Ευρωπαϊκή Ένωση και την Ευρωπαϊκή Κοινότητα Ατομικής Ενέργειας (ΕΕ 2019, C 384I, σ. 1).

⁽³⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 2868/95 της Επιτροπής, της 13ης Δεκεμβρίου 1995, περί της εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 40/94 του Συμβουλίου για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 1995, L 303, σ. 1).

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Verwaltungsgerichtshof (Αυστρία) στις
22 Σεπτεμβρίου 2022 — ΑΗ**

(Υπόθεση C-608/22)

(2023/C 15/25)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Verwaltungsgerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναιρεσείουσα: ΑΗ

Καθής δημόσια αρχή: Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl (BFA)

Προδικαστικά ερωτήματα

1. Πρέπει η σώρευση μέτρων τα οποία επιβάλλονται, προωθούνται ή γίνονται ανεκτά σε ένα κράτος από φορέα που ασκεί de facto κυβερνητική εξουσία και προβλέπουν ιδίως ότι οι γυναίκες:
 - στερούνται της δυνατότητας να αναλαμβάνουν πολιτικές θέσεις και να μετέχουν σε πολιτικές διαδικασίες λήψης αποφάσεων,
 - δεν διαθέτουν νομικά μέσα προκειμένου να τυγχάνουν προστασίας έναντι της έμφυλης και της ενδοοικογενειακής βίας,
 - εκτίθενται γενικώς στον κίνδυνο καταναγκαστικών γάμων και μολονότι οι γάμοι αυτοί έχουν απαγορευθεί από τον φορέα που ασκεί de facto κυβερνητική εξουσία, εντούτοις οι γυναίκες δεν προστατεύονται αποτελεσματικά από αυτούς, ενίοτε δε οι εν λόγω γάμοι τελούνται με τη συμμετοχή προσώπων που διαθέτουν de facto κρατική εξουσία, εν γνώσει τους ότι πρόκειται για καταναγκαστικούς γάμους,
 - δεν επιτρέπεται να ασκούν επαγγελματική δραστηριότητα ή επιτρέπεται να την ασκούν σε περιορισμένο βαθμό μόνον κατ' οίκον,
 - αντιμετωπίζουν δυσχέρειες όσον αφορά την πρόσβαση σε μονάδες υγειονομικής περίθαλψης,
 - στερούνται, πλήρως ή σε μεγάλο βαθμό, την πρόσβαση στην εκπαίδευση (για παράδειγμα, τα κορίτσια έχουν πρόσβαση μόνο στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση),
 - δεν επιτρέπεται να παραμένουν ή να κυκλοφορούν σε δημόσιους χώρους χωρίς τη συνοδεία άνδρα (με τον οποίο συνδέονται με ορισμένο δεσμό συγγένειας), τουλάχιστον σε περίπτωση απομάκρυνσης σε συγκεκριμένη απόσταση από τον τόπο κατοικίας τους,
 - είναι υποχρεωμένες να σκεπάζουν πλήρως το σώμα τους δημοσίως και να καλύπτουν το πρόσωπό τους,
 - δεν επιτρέπεται να ασκούν αθλητική δραστηριότητα,
- να θεωρείται ως αρκούντως σοβαρή, κατά την έννοια του άρθρου 9, παράγραφος 1, στοιχείο β', της οδηγίας 2011/95/ΕΕ ⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Δεκεμβρίου 2011, σχετικά με τις απαιτήσεις για την αναγνώριση των υπηκόων τρίτων χωρών ή των απάτριδων ως δικαιούχων διεθνούς προστασίας, για ένα ενιαίο καθεστώς για τους πρόσφυγες ή για τα άτομα που δικαιούνται επικουρική προστασία και για το περιεχόμενο της παρεχόμενης προστασίας (αναδιτύπωση), ούτως ώστε να θίγεται μια γυναίκα κατά τρόπο αντίστοιχο με τον αναφερόμενο στο στοιχείο α' του άρθρου 9, παράγραφος 1, της οδηγίας;
2. Αρκεί, για την αναγνώριση του καθεστώτος ασύλου, το γεγονός ότι μια γυναίκα θίγεται από τα ανωτέρω μέτρα στη χώρα καταγωγής της αποκλειστικά λόγω του φύλου της ή μήπως, προκειμένου να εκτιμηθεί αν μια γυναίκα θίγεται από τα μέτρα – εξεταζόμενα σωρευτικά – κατά την έννοια του άρθρου 9, παράγραφος 1, στοιχείο β', της οδηγίας 2011/95/ΕΕ, είναι αναγκαίο να εξετάζεται η ατομική κατάστασή της;

⁽¹⁾ ΕΕ 2011, L 337, σ. 9.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Verwaltungsgerichtshof (Αυστρία) στις
22 Σεπτεμβρίου 2022 — FN

(Υπόθεση C-609/22)

(2023/C 15/26)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Verwaltungsgerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναιρεσείουσα: FN

Καθής δημόσια αρχή: Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl (BFA)

Προδικαστικά ερωτήματα

1. Πρέπει η σώρευση μέτρων τα οποία επιβάλλονται, προωθούνται ή γίνονται ανεκτά σε ένα κράτος από φορέα που ασκεί de facto κυβερνητική εξουσία και προβλέπουν ιδίως ότι οι γυναίκες:
 - στερούνται της δυνατότητας να αναλαμβάνουν πολιτικές θέσεις και να μετέχουν σε πολιτικές διαδικασίες λήψης αποφάσεων,
 - δεν διαθέτουν νομικά μέσα προκειμένου να τυγχάνουν προστασίας έναντι της έμφυλης και της ενδοοικογενειακής βίας,
 - εκτίθενται γενικώς στον κίνδυνο καταναγκαστικών γάμων και μολονότι οι γάμοι αυτοί έχουν απαγορευθεί από τον φορέα που ασκεί de facto κυβερνητική εξουσία, εντούτοις οι γυναίκες δεν προστατεύονται αποτελεσματικά από αυτούς, ενίοτε δε οι εν λόγω γάμοι τελούνται με τη συμμετοχή προσώπων που διαθέτουν de facto κρατική εξουσία, εν γνώσει τους ότι πρόκειται για καταναγκαστικούς γάμους,
 - δεν επιτρέπεται να ασκούν επαγγελματική δραστηριότητα ή επιτρέπεται να την ασκούν σε περιορισμένο βαθμό μόνον κατ' οίκον,
 - αντιμετωπίζουν δυσχέρειες όσον αφορά την πρόσβαση σε μονάδες υγειονομικής περίθαλψης,
 - στερούνται, πλήρως ή σε μεγάλο βαθμό, την πρόσβαση στην εκπαίδευση (για παράδειγμα, τα κορίτσια έχουν πρόσβαση μόνο στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση),
 - δεν επιτρέπεται να παραμένουν ή να κυκλοφορούν σε δημόσιους χώρους χωρίς τη συνοδεία άνδρα (με τον οποίο συνδέονται με ορισμένο δεσμό συγγένειας), τουλάχιστον σε περίπτωση απομάκρυνσης σε συγκεκριμένη απόσταση από τον τόπο κατοικίας τους,
 - είναι υποχρεωμένες να σκεπάζουν πλήρως το σώμα τους δημόσιως και να καλύπτουν το πρόσωπό τους,
 - δεν επιτρέπεται να ασκούν αθλητική δραστηριότητα,
- να θεωρείται ως αρκούντως σοβαρή, κατά την έννοια του άρθρου 9, παράγραφος 1, στοιχείο β', της οδηγίας 2011/95/ΕΕ⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Δεκεμβρίου 2011, σχετικά με τις απαιτήσεις για την αναγνώριση των υπηκόων τρίτων χωρών ή των απάτριδων ως δικαιούχων διεθνούς προστασίας, για ένα ενιαίο καθεστώς για τους πρόσφυγες ή για τα άτομα που δικαιούνται επικουρική προστασία και για το περιεχόμενο της παρεχόμενης προστασίας (αναδιатύπωση), ούτως ώστε να θίγεται μια γυναίκα κατά τρόπο αντίστοιχο με τον αναφερόμενο στο στοιχείο α' του άρθρου 9, παράγραφος 1, της οδηγίας;
2. Αρκεί, για την αναγνώριση του καθεστώτος ασύλου, το γεγονός ότι μια γυναίκα θίγεται από τα ανωτέρω μέτρα στη χώρα καταγωγής της αποκλειστικά λόγω του φύλου της ή μήπως, προκειμένου να εκτιμηθεί αν μια γυναίκα θίγεται από τα μέτρα αυτά –εξετάζόμενα σωρευτικά– κατά την έννοια του άρθρου 9, παράγραφος 1, στοιχείο β', της οδηγίας 2011/95/ΕΕ, είναι αναγκαίο να εξετάζεται η ατομική κατάστασή της;

⁽¹⁾ ΕΕ 2011, L 337, σ. 9.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Conseil d'État (Γαλλία) στις 30 Σεπτεμβρίου 2022 — Société BP France κατά Ministre de l'Économie, des Finances et de la Souveraineté industrielle et numérique

(Υπόθεση C-624/22)

(2023/C 15/27)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Conseil d'État

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αιτούσα: Société BP France

Καθού: Ministre de l'Économie, des Finances et de la Souveraineté industrielle et numérique

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχουν οι διατάξεις των άρθρων 17 και 18 της οδηγίας 2009/28/EK ⁽¹⁾, καθώς και οι διατάξεις του άρθρου 30 της οδηγίας 2018/2001 ⁽²⁾, την έννοια ότι οι μηχανισμοί παρακολούθησης με τη μέθοδο του ισοζυγίου μάζας, καθώς και τα εθνικά ή προαιρετικά συστήματα που αυτοί προβλέπουν, αποσκοπούν μόνο στην εκτίμηση και αιτιολόγηση της αειφορίας των πρώτων υλών και των βιοκαυσίμων, καθώς και των προσμεϊξών τους, και, ως εκ τούτου, δεν προορίζονται να ρυθμίσουν την παρακολούθηση και την ιχνηλασιμότητα του μεριδίου της ανανεώσιμης ενέργειας που περιέχεται στα τελικά προϊόντα που προκύπτουν κατά τη συνεπεξεργασία και, ακολούθως, να εναρμονίσουν τη συνεκτίμηση του μεριδίου ενέργειας που περιέχεται στα εν λόγω προϊόντα για τους σκοπούς που αναφέρονται στο άρθρο 17, παράγραφος 1, στοιχεία α', β' και γ', της οδηγίας 2009/28/EK, καθώς και στο άρθρο 25 και στο άρθρο 29, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, στοιχεία α', β' και γ', της οδηγίας 2018/2001;
- 2) Σε περίπτωση αρνητικής απάντησης στο προηγούμενο ερώτημα, απαγορεύουν οι ίδιες αυτές διατάξεις σε κράτος μέλος το οποίο προτίθεται να καθορίσει την ποσότητα των HVO που πρέπει να καταχωριστεί στα λογιστικά βιβλία τα οποία οφείλουν να τηρούν οι επιχειρήσεις στο πλαίσιο της επιβολής φόρου παροχής κινήτρων για την πρόσμιξη με βιοκαύσιμα ο οποίος καταβάλλεται στο κράτος αυτό, όταν το μερίδιο της ανανεώσιμης ενέργειας στα καύσιμα που διατίθενται στην κατανάλωση κατά τη διάρκεια του ημερολογιακού έτους είναι μικρότερο από το εθνικό ποσοστό-στόχο ενσωματώσεως της ανανεώσιμης ενέργειας στις μεταφορές, να απαιτεί, κατά την παραλαβή το πρώτον σε εθνική φορολογική αποθήκη εισαγόμενων καυσίμων που περιέχουν HVO παραχθέντα σε άλλο κράτος μέλος κατόπιν συνεπεξεργασίας, τη διενέργεια φυσικής αναλύσεως της περιεκτικότητας των εν λόγω καυσίμων σε HVO, ακόμη και όταν η μονάδα παραγωγής των καυσίμων αυτών χρησιμοποιεί σύστημα ισοζυγίου μάζας πιστοποιημένο από προαιρετικό σύστημα αναγνωρισμένο από την Επιτροπή ως πλήρες;
- 3) Αντίκειται το δίκαιο της Ένωσης, και ιδίως οι διατάξεις του άρθρου 34 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, σε μέτρο κράτους μέλους όπως αυτό που περιγράφεται στο σημείο 14 της παρούσας αποφάσεως, ενώ, αφενός, τα καύσιμα που περιέχουν βιοκαύσιμα κατόπιν συνεπεξεργασίας εντός διυλιστηρίου ευρισκόμενου στο έδαφος του κράτους αυτού δεν υποβάλλονται σε τέτοια φυσική ανάλυση όταν διατίθενται προς κατανάλωση στο εν λόγω κράτος μέλος αμέσως κατά την έξοδο από τη βιομηχανική μονάδα, και, αφετέρου, το εν λόγω κράτος μέλος δέχεται, προκειμένου να προσδιοριστεί κατά την έξοδο από τη βιομηχανική μονάδα ή από την εθνική φορολογική εγκατάσταση η περιεκτικότητα των βιοκαυσίμων που μπορεί να ληφθεί υπόψη για τους σκοπούς της επιβολής του συγκεκριμένου φόρου σύμφωνα με τα πιστοποιητικά περιεκτικότητας που εκδίδονται για μια συγκεκριμένη χρονική περίοδο, να εκτιμήσει με βάση έναν μηνιαίο μέσο όρο ενσωματώσεως της εγκαταστάσεως ή της βιομηχανικής μονάδας την περιεκτικότητα σε βιοκαύσιμα των εξαγωγών ή των ποσοτήτων που διατίθενται για κατανάλωση σε τομείς πέραν των μεταφορών;

⁽¹⁾ Οδηγία 2009/28/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Απριλίου 2009, σχετικά με την προώθηση της χρήσης ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές και την τροποποίηση και τη συνακόλουθη κατάργηση των οδηγιών 2001/77/EK και 2003/30/EK (ΕΕ 2009, L 140, σ. 16).

⁽²⁾ Οδηγία (ΕΕ) 2018/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Δεκεμβρίου 2018, για την προώθηση της χρήσης ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές (αναδιτύπωση) (ΕΕ 2018, L 328, σ. 82).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunale di Milano (Ιταλία) στις 3 Οκτωβρίου 2022 — C. Z., M. C., S. P. e altri / Ilva SpA in Amministrazione Straordinaria, Acciaierie d'Italia Holding SpA, Acciaierie d'Italia SpA

(Υπόθεση C-626/22)

(2023/C 15/28)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale di Milano

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγοντες: C. Z., M. C., S. P. κ.λπ.

Εναγόμενες: Ilva SpA in Amministrazione Straordinaria, Acciaierie d'Italia Holding SpA, Acciaierie d'Italia SpA

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχουν η οδηγία 2010/75/ΕΕ⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Νοεμβρίου 2010, περί βιομηχανικών εκπομπών (ολοκληρωμένη πρόληψη και έλεγχος της ρύπανσης), και ειδικότερα οι αιτιολογικές σκέψεις 4, 18, 34, 28 και 29 αυτής, και τα άρθρα 3, σημείο 2, 11, 12 και 23 της οδηγίας, καθώς και η αρχή της προφύλαξης και της προστασίας της ανθρώπινης υγείας που προβλέπεται στο άρθρο 191 ΣΛΕΕ (πρώην άρθρο 174 ΣΕΚ) την έννοια ότι κράτος μέλος δύναται, κατ' εφαρμογήν της εθνικής νομοθεσίας, να προβλέπει ότι η εκτίμηση βλάβης για την υγεία (στο εξής: ΕΒΥ) συνιστά πράξη η οποία δεν αποτελεί μέρος της διαδικασίας χορήγησης και επανεξέτασης της ολοκληρωμένης περιβαλλοντικής άδειας (στο εξής: ΟΠΑ) –εν προκειμένω της [decreto del Presidente del Consiglio dei Ministri (πρωθυπουργικής αποφάσεως, στο εξής: ΠΑ)] του 2017– η δε διενέργειά της δεν έχει κατ' ανάγκην αυτόματα αποτελέσματα όσον αφορά την έγκαιρη και πραγματική εξέτασή της εκ μέρους της αρμόδιας αρχής στο πλαίσιο της διαδικασίας επανεξέτασης ΟΠΑ/ΠΑ ιδίως όταν, από τα αποτελέσματα της εν λόγω εκτίμησης προκύπτει μη αποδεκτός κίνδυνος για την υγεία σημαντικού τμήματος του πληθυσμού που επηρεάζεται από τις εκπομπές ρύπων· ή, αντιθέτως, έχει η οδηγία την έννοια ότι: i) ο ανεκτός για την ανθρώπινη υγεία κίνδυνος μπορεί να εκτιμηθεί μέσω επιστημονικής ανάλυσης επιδημιολογικού χαρακτήρα· ii) η ΕΒΥ πρέπει να συνιστά πράξη η οποία εντάσσεται στη διαδικασία χορήγησης και επανεξέτασης της ΟΠΑ/ΠΑ, και δη συνιστά αναγκαία προϋπόθεση αυτής, και ειδικότερα αντικείμενο υποχρεωτικής, πραγματικής και έγκαιρης εξέτασης από την αρμόδια για τη χορήγηση και την επανεξέταση της ΟΠΑ αρχή;
- 2) Έχουν η οδηγία 2010/75/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Νοεμβρίου 2010, περί βιομηχανικών εκπομπών (ολοκληρωμένη πρόληψη και έλεγχος της ρύπανσης), και ειδικότερα οι αιτιολογικές σκέψεις 4, 15 18, 21, 34, 28 και 29 αυτής, και τα άρθρα 3, σημεία 2, 11, 14, 15, 18 και 21 της οδηγίας, την έννοια ότι κράτος μέλος οφείλει, κατ' εφαρμογήν της εθνικής νομοθεσίας, να προβλέπει ότι η ολοκληρωμένη περιβαλλοντική άδεια (εν προκειμένω η ΟΠΑ του 2012, η πρωθυπουργική απόφαση του 2014, η πρωθυπουργική απόφαση του 2017) πρέπει να λαμβάνει πάντοτε υπόψη όλες τις ουσίες οι οποίες περιέχονται στις εκπομπές και οι οποίες είναι επιστημονικώς γνωστό ότι είναι επιβλαβείς, περιλαμβανομένων των κλασμάτων PM10 και PM2,5 που εν πάση περιπτώσει εκπέμπει η υπό αξιολόγηση εγκατάσταση· ή έχει η οδηγία την έννοια ότι η ολοκληρωμένη περιβαλλοντική άδεια (η διοικητική απόφαση με την οποία χορηγείται η άδεια) πρέπει να περιλαμβάνει μόνον ρυπαντικές ουσίες οι οποίες έχουν προσδιοριστεί εκ των προτέρων λαμβανομένων υπόψη της φύσης και του είδους της ασκούμενης βιομηχανικής δραστηριότητας;
- 3) Έχει η οδηγία 2010/75/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Νοεμβρίου 2010, περί βιομηχανικών εκπομπών (ολοκληρωμένη πρόληψη και έλεγχος της ρύπανσης), και ειδικότερα οι αιτιολογικές σκέψεις 4, 18, 21, 22, 28, 29, 34 και 43 αυτής, και το άρθρο 3, σημεία 2 και 25 τις ίδιες οδηγίας, καθώς και τα άρθρα της 11, 14, 16 και 21, την έννοια ότι, κατ' εφαρμογήν της εθνικής νομοθεσίας, κράτος μέλος δύναται, σε περίπτωση βιομηχανικής δραστηριότητας που ενέχει σοβαρούς και σημαντικούς κινδύνους για το περιβάλλον και την ανθρώπινη υγεία, να παρατείνει κατά περίπου επτάμισι έτη, σε σχέση με την αρχικώς ταχθείσα προθεσμία, και για συνολικό διάστημα ένδεκα ετών, την προθεσμία εντός της οποίας ο φορέας εκμετάλλευσης οφείλει να προβεί σε συμμόρφωση της βιομηχανικής δραστηριότητας με τη χορηγηθείσα άδεια, υλοποιώντας τα μέτρα και τις δραστηριότητες προστασίας του περιβάλλοντος και της υγείας που προβλέπονται στην εν λόγω άδεια;

⁽¹⁾ ΕΕ 2010, L 334, σ. 17.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Finanzgericht Köln (Γερμανία) στις
4 Οκτωβρίου 2022 — AB κατά Finanzamt Köln-Süd

(Υπόθεση C-627/22)

(2023/C 15/29)

Γλώσσα διαδικασίας: η Γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Finanzgericht Köln

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: AB

Καθή: Finanzamt Köln-Süd

Προδικαστικό ερώτημα

Έχουν οι διατάξεις της Συμφωνίας για την ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και των Κρατών Μελών της, αφενός, και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας, αφετέρου ⁽¹⁾, η οποία άρχισε να ισχύει την 1η Ιουνίου 2002 (στο εξής: Συμφωνία για την ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων ή ΣΕΚΠ), και ιδίως τα άρθρα 7 και 15 της ΣΕΚΠ, σε συνδυασμό με το παράρτημα I, άρθρο 9, παράγραφος 2, της ΣΕΚΠ (δικαίωμα ίσης μεταχείρισης), την έννοια ότι αντιβαίνει στις διατάξεις αυτές ρύθμιση κράτους μέλους βάσει της οποίας οι εργαζόμενοι που είναι υπήκοοι κράτους μέλους της Ένωσης ή του ΕΟΧ (συμπεριλαμβανομένης της Γερμανίας) και οι οποίοι κατοικούν (έχουν την κατοικία ή τη συνήθη διαμονή τους) στη Γερμανία ή σε κράτη της Ένωσης ή του ΕΟΧ μπορούν να υποβάλλουν οικειοθελώς αίτηση για εκκαθάριση του φόρου εισοδήματος με βάση τα φορολογητέα στη Γερμανία εισοδήματα από μισθωτή εργασία (στο εξής: εκκαθάριση κατόπιν αίτησης), ιδίως προκειμένου να λάβουν επιστροφή φόρου εισοδήματος, συνυπολογιζομένων των εξόδων (επαγγελματικών δαπανών) και κατόπιν συμφηφισμού με τον γερμανικό φόρο μισθωτών υπηρεσιών που παρακρατήθηκε στο πλαίσιο της διαδικασίας παρακράτησης φόρου στην πηγή, αλλά το δικαίωμα αυτό δεν παρέχεται στους Γερμανούς και Ελβετούς υπηκόους που είναι κάτοικοι Ελβετίας;

⁽¹⁾ ΕΕ 2002, L 114, σ. 6.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Bundesarbeitsgericht (Γερμανία) στις 10 Οκτωβρίου 2022 — JK κατά Kirchliches Krankenhaus

(Υπόθεση C-630/22)

(2023/C 15/30)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesarbeitsgericht

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα, εφεσίβλητη και αναιρεσείουσα: JK

Εναγομένη, εκκαλούσα και αναιρεσίβλητη: Kirchliches Krankenhaus

Προδικαστικά ερωτήματα

1. Συνάδει με το δίκαιο της Ένωσης, και ειδικότερα με την οδηγία 2000/78/EK του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2000, για τη διαμόρφωση γενικού πλαισίου για την ίση μεταχείριση στην απασχόληση και την εργασία ⁽¹⁾, υπό το πρίσμα του άρθρου 21 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: Χάρτης), εθνική ρύθμιση που προβλέπει ότι

ιδιωτική ένωση της οποίας η δεοντολογία εδράζεται στο θρήσκευμα μπορεί

α) να θεωρεί ότι δεν είναι κατάλληλα για απασχόληση στις υπηρεσίες της τα πρόσωπα που έχουν αποχωρήσει από συγκεκριμένη θρησκευτική κοινότητα πριν από τη σύναψη της σχέσεως εργασίας ή

β) να απαιτεί από τα πρόσωπα που εργάζονται για λογαριασμό της να μην έχουν αποχωρήσει από συγκεκριμένη θρησκευτική κοινότητα πριν από τη σύναψη της σχέσεως εργασίας ή

γ) να εξαρτά τη συνέχιση της σχέσεως εργασίας προσώπου που εργάζεται για λογαριασμό της, το οποίο έχει αποχωρήσει από συγκεκριμένη θρησκευτική κοινότητα πριν από τη σύναψη της σχέσεως εργασίας, από την προϋπόθεση της επανεντάξεώς του στην κοινότητα αυτή,

όταν, κατά τα λοιπά, δεν απαιτεί από τα πρόσωπα που εργάζονται για λογαριασμό της να ανήκουν στην εν λόγω θρησκευτική κοινότητα;

2. Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα: Ποιες άλλες απαιτήσεις πρέπει ενδεχομένως να πληρούνται βάσει της οδηγίας 2000/78/ΕΚ, υπό το πρίσμα του άρθρου 21 του Χάρτη, για τη δικαιολόγηση μιας τέτοιας διαφορετικής μεταχειρίσεως λόγω θρησκείας;

(¹) ΕΕ 2000, L 303, σ. 16.

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Nejvyšší správní soud (Τσεχική Δημοκρατία)
στις 20 Οκτωβρίου 2022 — RK κατά Ministerstvo zdravotnictví**

(Υπόθεση C-659/22)

(2023/C 15/31)

Γλώσσα διαδικασίας: η τσεχική

Αιτούν δικαστήριο

Nejvyšší správní soud

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: RK

Καθού: Ministerstvo zdravotnictví

Προδικαστικό ερώτημα

Συνιστά η επαλήθευση, μέσω της εθνικής εφαρμογής (app) «ČTečka», της εγκυρότητας των διαλειτουργικών πιστοποιητικών εμβολιασμού κατά της COVID-19, διαγνωστικού της ελέγχου και ανάρρωσης από αυτή, τα οποία εκδίδονται σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) 2021/953 (¹) του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 2021, σχετικά με πλαίσιο για την έκδοση, την επαλήθευση και την αποδοχή διαλειτουργικών πιστοποιητικών εμβολιασμού κατά της COVID-19, διαγνωστικού της ελέγχου και ανάρρωσης από αυτή (ψηφιακό πιστοποιητικό COVID της ΕΕ) με σκοπό να διευκολυνθεί η ελεύθερη κυκλοφορία κατά τη διάρκεια της πανδημίας της COVID-19, και τα οποία χρησιμοποιεί η Τσεχική Δημοκρατία για εθνικούς σκοπούς, επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα με τη χρήση αυτοματοποιημένων μέσων κατά την έννοια του άρθρου 4, σημείο 2, του κανονισμού (ΕΕ) 2016/679 (²) του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Απριλίου 2016, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών και για την κατάργηση της οδηγίας 95/46/ΕΚ (Γενικού Κανονισμού για την Προστασία Δεδομένων), ώστε να εμπίπτει η πράξη αυτή στο ουσιαστικό πεδίο εφαρμογής του Γενικού Κανονισμού για την Προστασία Δεδομένων, βάσει του άρθρου 2, παράγραφος 1, του κανονισμού αυτού;

(¹) ΕΕ 2021, L 211, σ. 1.

(²) ΕΕ 2016, L 119, σ. 1.

Προσφυγή της 10ης Νοεμβρίου 2022 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατίας της Μάλτας

(Υπόθεση C-694/22)

(2023/C 15/32)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: M. Björklund, K. Mifsud-Bonnici, R. Valletta Mallia)

Καθής: Δημοκρατία της Μάλτας

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η Μάλτα παρέβη τις υποχρεώσεις τις οποίες υπέχει από το άρθρο 110 ΣΛΕΕ, επιβάλλοντας, κατ' εφαρμογήν του τέταρτου παραρτήματος του Motor Vehicles Registration and Licensing Act (νόμου για την ταξινόμηση μηχανοκίνητων οχημάτων), όπως τροποποιήθηκε με τον νόμο VI του 2009, Κεφάλαιο 368 της Νομοθεσίας της Μάλτας, υψηλότερα ετήσια τέλη κυκλοφορίας σε μηχανοκίνητα οχήματα που ταξινομήθηκαν σε άλλα κράτη μέλη πριν την 1η Ιανουαρίου 2009 και εισήχθησαν στη Μάλτα μετά από την εν λόγω ημερομηνία, σε σύγκριση με τα τέλη που επιβάλλονται σε παρόμοια εγχώρια οχήματα, και
- να καταδικάσει τη Δημοκρατία της Μάλτας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι η Μάλτα παρέβη τις υποχρεώσεις τις οποίες υπέχει από το άρθρο 110 ΣΛΕΕ, επιβάλλοντας υψηλότερα ετήσια τέλη κυκλοφορίας σε μηχανοκίνητα οχήματα τα οποία ταξινομήθηκαν σε άλλα κράτη μέλη πριν την 1η Ιανουαρίου 2009 και εισήχθησαν στη Μάλτα μετά από την εν λόγω ημερομηνία, σε σύγκριση με τα ετήσια τέλη κυκλοφορίας που επιβάλλονται σε παρόμοια εγχώρια οχήματα.

Αναίρεση που άσκησε στις 11 Νοεμβρίου 2022 η Helsingin Bussiliikenne Oy κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έκτο πενταμελές τμήμα) στις 14 Σεπτεμβρίου 2022 στην υπόθεση T-603/19, Helsingin Bussiliikenne Oy κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-697/22 P)

(2023/C 15/33)

Γλώσσα διαδικασίας: η φινλανδική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Helsingin Bussiliikenne Oy (εκπρόσωποι: O. Hyvönen και N. Rosenlund, δικηγόροι)

Λοιποί διάδικοι στην ανααιρετική διαδικασία: Ευρωπαϊκή Επιτροπή, Δημοκρατία της Φινλανδίας, Nobina Oy και Nobina AB

Αιτήματα

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ανατρέψει στο σύνολό της την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της 14ης Σεπτεμβρίου 2022, στην υπόθεση T-603/19 ⁽¹⁾.
- να κάνει δεκτά στο σύνολό τους τα αιτήματα που είχε προβάλει η ανααιρεσείουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, για τους λόγους που εκτίθενται στην αίτηση αναίρεσως.
- να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα της διαδικασίας ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και ενώπιον του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, πλέον νομίμων τόκων.

Λόγοι αναίρεσως και κύρια επιχειρήματα

Η ανααιρεσείουσα υποστηρίζει ότι, στην υπόθεση T-603/19, το Γενικό Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: Γενικό Δικαστήριο) παραβίασε το δίκαιο της Ένωσης και υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο καθόσον απέρριψε την ασκηθείσα από την Helsingin Bussiliikenne Oy προσφυγή.

Η ανααιρεσείουσα ισχυρίζεται ότι το Γενικό Δικαστήριο, κατά την εξέταση του πρώτου λόγου ακυρώσεως, με τον οποίο είχε προβληθεί παράβαση ουσιώδους τύπου της διαδικασίας, υπέπεσε σε σφάλμα, καθόσον κατά την έκδοση της προσβαλλόμενης απόφασης της Επιτροπής προσβλήθηκαν τα διαδικαστικά δικαιώματα της προσφεύγουσας.

Το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε επίσης σε σφάλμα κατά την εξέταση του τέταρτου λόγου ακυρώσεως, καθόσον αφορά την τήρηση της αρχής της αναλογικότητας.

Κατά την αναιρεσείουσα, η απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου αντικείται στο άρθρο 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ και στο άρθρο 6, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΕ) 2015/1589 του Συμβουλίου περί λεπτομερών κανόνων για την εφαρμογή του άρθρου 108 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης ⁽¹⁾ (εκτελεστικός κανονισμός) και παραβιάζει θεμελιώδεις αρχές του δικαίου της Ένωσης, ήτοι το δικαίωμα ακρόασης του ενδιαφερομένου στην υπόθεση που τον αφορά και την αρχή της αναλογικότητας.

Η αναιρεσείουσα υποστηρίζει ότι το δικαίωμα ακρόασης στο πλαίσιο διοικητικής διαδικασίας συνιστά θεμελιώδες δικαίωμα. Το να μην παρέχεται στον ενδιαφερόμενο η δυνατότητα να εκφράσει την άποψή του πριν από τη λήψη απόφασης αντίθετης προς τα συμφέροντά του συνιστά παράβαση ουσιώδους τύπου της διαδικασίας.

Η αναιρεσείουσα προβάλλει επίσης ότι η υπερβολικά υψηλή ανάκτηση παραβιάζει την αρχή της αναλογικότητας και αντιβαίνει προς τον σκοπό της ανάκτησης. Σε περίπτωση που μια ανάκτηση αφορά το πρόσωπο στο οποίο μεταβιβάστηκε η επιχείρηση, πρέπει πάντοτε να εξετάζεται σε ποιον βαθμό ο εν λόγω δικαιούχος εξακολουθεί ενδεχομένως να επωφελείται από την παράνομη κρατική ενίσχυση, ήτοι πρέπει να ελέγχεται το ποσό του μεταβιβασθέντος πλεονεκτήματος.

⁽¹⁾ EU:T:2022:555.

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 2015/1589 του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2015, περί λεπτομερών κανόνων για την εφαρμογή του άρθρου 108 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ 2015, L 248, σ. 9).

Αναίρεση που άσκησε στις 17 Νοεμβρίου 2022 η JCDecaux Street Furniture Belgium κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πρώτο τμήμα) στις 7 Σεπτεμβρίου 2022 στην υπόθεση T-642/19, JCDecaux Street Furniture Belgium κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-710/22 P)

(2023/C 15/34)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: JCDecaux Street Furniture Belgium (εκπρόσωποι: A. Winckler, M. Malanda, avocats)

Λοιποί διάδικοι στην ανααιρετική διαδικασία: Ευρωπαϊκή Επιτροπή, Clear Channel Belgium

Αιτήματα

Η αναιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- Να αναρέσει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της 7ης Σεπτεμβρίου 2022, στην υπόθεση JCDecaux Street Furniture Belgium κατά Επιτροπής·
- Να δεχθεί τα αιτήματα που υπέβαλε πρωτοδικώς η JCDecaux και να ακυρώσει, αφενός, το άρθρο 1 της αποφάσεως C(2019) 4466 της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, της 24ης Ιουνίου 2019, σχετικά με την κρατική ενίσχυση SA.33078 (2015/C) (πρώην 2015/NN) που χορήγησε το Βέλγιο υπέρ της JCDecaux Belgium Publicité κατά το μέρος που με αυτή διαπιστώνεται η ύπαρξη ασυμβίβαστης [με την εσωτερική αγορά] κρατικής ενίσχυσης υπέρ της JCDecaux κατά την εκτέλεση της σύμβασης του 1984 και, αφετέρου, τα άρθρα 2 έως 4 της εν λόγω απόφασης κατά το μέρος που διατάσσουν το Βελγικό κράτος να προβεί στην ανάκτηση της ενίσχυσης από την JCDecaux·
- Να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναίρεσής και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αιτήσεως αναίρεσής, η JCDecaux προβάλλει ότι στην απόφασή του το Γενικό Δικαστήριο ανέπτυξε αντιφατική αιτιολογία και υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο καθόσον έκρινε ότι το γεγονός ότι η JCDecaux εκμεταλλευόταν ορισμένες εμπίπτουσες στη σύμβαση του 1984 διαφημιστικές πινακίδες μετά την προβλεπόμενη ημερομηνία απομακρύνσεώς τους συνιστά οικονομικό πλεονέκτημα και παραμόρφωσε τα πραγματικά περιστατικά καθόσον έκρινε ότι η διατήρηση των πινακίδων πέραν της προβλεπόμενης ημερομηνίας απομακρύνσεώς τους εμπίπτει στο καθεστώς της σύμβασης του 1999, βάσει του οποίου πρέπει να καταβληθούν «μισθώματα και φόροι».

Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 9ης Αυγούστου 2022 [αίτηση του Amtsgericht Köln (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — AC (C-148/20), DF (C-149/20), BD (C-150/20) κατά Deutsche Lufthansa AG, παρισταμένης της: Bundeskriminalamt (C-150/20)

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-148/20 έως C-150/20) ⁽¹⁾

(2023/C 15/35)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου αποφάσισε τη διαγραφή των υποθέσεων.

⁽¹⁾ EE C 279 της 24.8.2020.

Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 22ας Αυγούστου 2022 [αιτήσεις του Verwaltungsgericht Wiesbaden (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — JV (C-215/20), OC (C-222/20) κατά Bundesrepublik Deutschland

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-215/20 και C-222/20) ⁽¹⁾

(2023/C 15/36)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου αποφάσισε τη διαγραφή των υποθέσεων.

⁽¹⁾ EE C 279 της 24.8.2020.

Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 14ης Σεπτεμβρίου 2022 [αίτηση του Ustavno sodišče Republike Slovenije (Σλοβενία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — διαδικασία κινηθείσα από τον Varuh človekovih pravic Republike Slovenije, παρισταμένων των: Državni zbor Republike Slovenije, Vlada Republike Slovenije X

(Υπόθεση C-486/20) ⁽¹⁾

(2023/C 15/37)

Γλώσσα διαδικασίας: η σλοβενική

Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 414 της 30.11.2020.

Διάταξη του προέδρου πέμπτου τμήματος του Δικαστηρίου της 7ης Σεπτεμβρίου 2022 [αίτηση του Tribunal Judicial da Comarca do Porto — Juízo Central Cível — (Πορτογαλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Portugal — Administração de Patrimónios, SGPS, SA κατά Banco BPI

(Υπόθεση C-448/21) ⁽¹⁾

(2023/C 15/38)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Ο πρόεδρος του πέμπτου τμήματος του Δικαστηρίου αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 452 της 08.11.2021.

Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 22ας Αυγούστου 2022 [αίτηση του Juzgado de Primera Instancia nº 2 de León (Ισπανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — ACNC κατά Unicaja Banco, SA

(Υπόθεση C-652/21) ⁽¹⁾

(2023/C 15/39)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 244 της 27.6.2022.

Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 9ης Σεπτεμβρίου 2022 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατίας της Βουλγαρίας

(Υπόθεση C-789/21) ⁽¹⁾

(2023/C 15/40)

Γλώσσα διαδικασίας: η βουλγαρική

Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 84 της 21.2.2022.

Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 12ης Σεπτεμβρίου 2022 [αίτηση του Conseil d'État (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — ME κατά État belge

(Υπόθεση C-191/22) ⁽¹⁾

(2023/C 15/41)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 213 της 30.5.2022.

Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 8ης Αυγούστου 2022 [αίτηση του Oberster Gerichtshof (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — TR, UQ κατά FTI Touristik GmbH

(Υπόθεση C-193/22) ⁽¹⁾

(2023/C 15/42)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 237 της 20.6.2022.

Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 12ης Σεπτεμβρίου 2022 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά
Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου

(Υπόθεση C-214/22) ⁽¹⁾

(2023/C 15/43)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 191 της 10.5.2022.

Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 13ης Σεπτεμβρίου 2022 [αίτηση του Consiglio di Stato (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Research Consorzio Stabile Scarl, η οποία ενεργεί για ίδιο λογαριασμό και ως εντολοδόχος της συσταθισόμενης κοινοπραξίας επιχειρήσεων (Research-Cisa), C.I.S.A. SpA, η οποία ενεργεί για ίδιο λογαριασμό και ως εντολοδόχος της συσταθισόμενης κοινοπραξίας επιχειρήσεων (Research-Cisa), Debar Costruzioni SpA, η οποία ενεργεί για ίδιο λογαριασμό και ως εντολοδόχος της συσταθισόμενης κοινοπραξίας επιχειρήσεων μαζί με τις Consorzio Stabile COM Scarl, C.N. Costruzioni Generali SpA και Edil.Co. Srl, Invitalia — Agenzia Nazionale per l'Attrazione degli Investimenti e lo Sviluppo di Impresa / Invitalia — Agenzia Nazionale per l'Attrazione degli Investimenti e lo Sviluppo di Impresa, Debar Costruzioni SpA, η οποία ενεργεί για ίδιο λογαριασμό και ως εντολοδόχος της συσταθισόμενης κοινοπραξίας επιχειρήσεων μαζί με τις Consorzio Stabile COM Scarl, C.N. Costruzioni Generali SpA και Edil.Co. Srl, Research Consorzio Stabile Scarl, η οποία ενεργεί για ίδιο λογαριασμό και ως εντολοδόχος της συσταθισόμενης κοινοπραξίας επιχειρήσεων (Research-Cisa), C.I.S.A. SpA, η οποία ενεργεί για ίδιο λογαριασμό και ως εντολοδόχος της συσταθισόμενης κοινοπραξίας επιχειρήσεων (Research-Cisa), παρισταμένων των: Invitalia — Agenzia Nazionale per l'Attrazione degli Investimenti e lo Sviluppo di Impresa

(Υπόθεση C-215/22) ⁽¹⁾

(2023/C 15/44)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 244 της 27.6.2022.

ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Νοεμβρίου 2022 — Καμπότζη και CRF κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-246/19) ⁽¹⁾

[Μέτρα διασφάλισης – Αγορά ρυζιού – Εισαγωγή ρυζιού Indica καταγωγής Καμπότζης και Μιανμάρ – Κανονισμός (ΕΕ) 978/2012 – Έννοια του όρου «παραγωγοί της Ευρωπαϊκής Ένωσης» – Έννοια των «ομοειδών ή άμεσα ανταγωνιστικών προϊόντων» – Σοβαρές δυσχέρειες – Δικαιώματα άμυνας – Ουσιώδη πραγματικά περιστατικά και εκτιμήσεις – Πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως]

(2023/C 15/45)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες: Βασίλειο της Καμπότζης, Cambodia Rice Federation (CRF) (Πνομ Πενχ, Καμπότζη) (εκπρόσωποι: R. Antonini, E. Monard και B. Μανιάτης, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: A. Biolan, H. Leupold και E. Schmidt)

Παραμβαίνουσες υπέρ της καθής: Ente Nazionale Risi (Μιλάνο, Ιταλία) (εκπρόσωποι: F. Di Gianni και A. Scalini, δικηγόροι), Ιταλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: G. Palmieri, επικουρούμενη από τον P. Gentili, avvocato dello Stato)

Αντικείμενο

Με την προσφυγή που άσκησαν δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, οι προσφεύγοντες ζητούν την ακύρωση του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 2019/67 της Επιτροπής, της 16ης Ιανουαρίου 2019, σχετικά με την επιβολή μέτρων διασφάλισης όσον αφορά την εισαγωγή ρυζιού Indica καταγωγής Καμπότζης και Μιανμάρ (ΕΕ 2019, L 15, σ. 5), με τον οποίο η Ευρωπαϊκή Επιτροπή επανέφερε σε ισχύ για χρονικό διάστημα τριών ετών τους δασμούς του κοινού δασμολογίου για τις εισαγωγές του συγκεκριμένου ρυζιού και έθεσε σε εφαρμογή προοδευτική μείωση του συντελεστή των ισχυόντων δασμών.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2019/67 της Επιτροπής, της 16ης Ιανουαρίου 2019, σχετικά με την επιβολή μέτρων διασφάλισης όσον αφορά την εισαγωγή ρυζιού Indica καταγωγής Καμπότζης και Μιανμάρ.
- 2) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρει τα δικαστικά έξοδά της, καθώς και εκείνα στα οποία υποβλήθηκαν το Βασίλειο της Καμπότζης και η Cambodia Rice Federation (CRF).
- 3) Η Ιταλική Δημοκρατία και η Ente Nazionale Risi φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους.

⁽¹⁾ ΕΕ C 213 της 24.6.2019.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Νοεμβρίου 2022 — Ryanair κατά Επιτροπής (Croatia Airlines, COVID-19)

(Υπόθεση T-111/21) ⁽¹⁾

(Κρατικές ενισχύσεις – Αγορά των αεροπορικών μεταφορών στην Κροατία – Ενίσχυση που χορήγησε η Κροατία υπέρ αεροπορικής εταιρίας εν μέσω της πανδημίας COVID-19 – Άμεση επιδότηση – Απόφαση περί μη προβολής αντιρρήσεων – Προσφυγή ακυρώσεως – Πράξη που αφορά ατομικά τον ενδιαφερόμενο – Παραδεκτό – Σοβαρές δυσχέρειες – Ενίσχυση για την επανόρθωση ζημιών που προκλήθηκαν από έκτακτο γεγονός – Ίση μεταχείριση – Ελευθερία εγκατάστασης – Ελεύθερη παροχή υπηρεσιών – Εκτίμηση της ζημίας – Υποχρέωση αιτιολογήσεως)

(2023/C 15/46)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ryanair DAC (Swords, Ιρλανδία) (εκπρόσωποι: E. Vahida, F.-C. Laprévote, V. Blanc, S. Rating και I.-Γ. Μεταξάς-Μαραγκίδης, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: L. Flynn και C. Georgieva)

Παραμβαίνουσα υπέρ της καθής: Δημοκρατία της Κροατίας (εκπρόσωπος: G. Vidović Mesarek)

Αντικείμενο

Με την προσφυγή που άσκησε βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, η προσφεύγουσα ζητεί την ακύρωση της απόφασης C(2020) 8608 τελικό της Επιτροπής, της 30ής Νοεμβρίου 2020, σχετικά με την κρατική ενίσχυση SA.55373 (2020/N) — Κροατία — COVID-19 — Αποζημίωση στην Croatia Airlines (EE 2021, C 17, σ. 1).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Η Ryanair DAC φέρει τα δικαστικά της έξοδα, καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή.
- 3) Η Δημοκρατία της Κροατίας φέρει τα δικαστικά της έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 138 της 19.4.2021.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Νοεμβρίου 2022 — Minority SafePack — one million signatures for diversity in Europe κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-158/21) ⁽¹⁾

(Θεσμικό δίκαιο – Ευρωπαϊκή πρωτοβουλία πολιτών – «Minority SafePack — one million signatures for diversity in Europe» – Ανακοίνωση της Επιτροπής σχετικά με τους λόγους μη υποβολής προτάσεων για τη θέσπιση των νομικών πράξεων που περιλαμβάνονται στην Ευρωπαϊκή Πρωτοβουλία Πολιτών – Υποχρέωση αιτιολογήσεως – Ίση μεταχείριση – Αρχή της χρηστής διοικήσεως – Πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως)

(2023/C 15/47)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Citizens' Committee of the European Citizens' Initiative «Minority SafePack — one million signatures for diversity in Europe» (εκπρόσωπος: T. Hieber, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: I. Martínez del Peral, I. Rubene, E. Stamate και D. Drambozova)

Παραβγαίνουσα υπέρ της προσφεύγουσας: Ουγγαρία (εκπρόσωποι: M. Fehér και K. Szijjártó)

Παραβγαίνουσα υπέρ της καθής: Ελληνική Δημοκρατία (εκπρόσωπος: Τ. Παπαδοπούλου), Σλοβακική Δημοκρατία (εκπρόσωπος: E. Drugda)

Αντικείμενο

Με την προσφυγή που άσκησε δυνάμει του 263 ΣΛΕΕ, η προσφεύγουσα ζητεί την ακύρωση της ανακοινώσεως C(2021) 171 final της Επιτροπής, της 14ης Ιανουαρίου 2021, σχετικά με την Ευρωπαϊκή Πρωτοβουλία Πολιτών «Minority SafePack» — ένα εκατομμύριο υπογραφές για την πολυμορφία στην Ευρώπη.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Η Citizens' Committee of the European Citizens' Initiative «Minority SafePack — one million signatures for diversity in Europe» φέρει τα δικαστικά έξοδα της καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή.
- 3) Η Ελληνική Δημοκρατία, η Ουγγαρία και η Σλοβακική Δημοκρατία φέρουν, εκάστη, τα δικαστικά έξοδά τους.

(¹) ΕΕ C 217 της 7.6.2021.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Νοεμβρίου 2022 — QM κατά Ευρωπαϊκή

(Υπόθεση T-164/21) (¹)

(Υπαλληλική υπόθεση – Έκτακτοι υπάλληλοι – Μη ανανέωση σύμβασης ορισμένου χρόνου για αόριστο χρόνο – Συμφέρον της υπηρεσίας – Πλάνη περί το δίκαιο – Πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως – Δικαίωμα ακροάσεως – Αρχή της χρηστής διοικήσεως – Καθήκον μέριμνας)

(2023/C 15/48)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: QM (εκπρόσωπος: N. de Montigny, δικηγόρος)

Καθού: Οργανισμός της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τη Συνεργασία στον Τομέα της Επιβολής του Νόμου (εκπρόσωποι: A. Nunzi, O. Sajin και C. Falmagne, επικουρούμενοι από τους A. Duron και D. Waelbroeck, δικηγόρους)

Αντικείμενο

Με την προσφυγή του βάσει του άρθρου 270 ΣΛΕΕ, ο προσφεύγων ζητεί την ακύρωση της απόφασης του Οργανισμού της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τη Συνεργασία στον Τομέα της Επιβολής του Νόμου (Ευρωπόλ), της 27ης Μαΐου 2020, περί μη ανανέωσης για αόριστο χρόνο της σύμβασης εργασίας του καθώς και, στο μέτρο που είναι αναγκαίο, την ακύρωση της αποφάσεως της 18ης Δεκεμβρίου 2020 με την οποία απορρίφθηκε η διοικητική ένστασή του.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει τον QM στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 189 της 17.5.2021.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Νοεμβρίου 2022 — Société Elmar Wolf κατά EUIPO — Fuxtec (Απεικόνιση κεφαλής ζώου)

(Υπόθεση T-596/22) ⁽¹⁾

[Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Διαδικασία ανακοπής – Διεθνής καταχώριση με ισχύ στην Ευρωπαϊκή Ένωση – Εικονιστικό σήμα το οποίο απεικονίζει κεφαλή – Προγενέστερο εθνικό εικονιστικό σήμα το οποίο απεικονίζει κεφαλή κυνίδα – Προγενέστερη διεθνής καταχώριση με ισχύ στην Ευρωπαϊκή Ένωση – Εικονιστικό σήμα το οποίο απεικονίζει κεφαλή κυνίδα – Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 – Σχετικός λόγος απαραδέκτου – Έλλειψη κινδύνου συγχύσεως]

(2023/C 15/49)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Société Elmar Wolf (Wissembourg, Γαλλία) (εκπρόσωπος: N. Boespflug, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωπος: J. Ivanauskas)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Fuxtec GmbH (Herrenberg, Γερμανία) (εκπρόσωποι: M. Hammer και C. Koller, δικηγόροι)

Αντικείμενο

Με την προσφυγή που άσκησε δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, η προσφεύγουσα ζητεί την ακύρωση της απόφασης του τετάρτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) της 5ης Ιουλίου 2021 (υπόθεση R 2834/2019-4).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Δεδομένου ότι η Société Elmar Wolf ηττήθηκε, πρέπει να καταδικασθεί στα δικαστικά έξοδα, σύμφωνα με το σχετικό αίτημα του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO).

⁽¹⁾ EE C 462 της 15.11.2021.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Νοεμβρίου 2022 — L'Oréal κατά EUIPO — Heinze (K K WATER)

(Υπόθεση T-610/21) ⁽¹⁾

[Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Διαδικασία ανακοπής – Αίτηση καταχώρισεως εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης K K WATER – Προγενέστερο εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης K – Σχετικός λόγος απαραδέκτου – Έλλειψη κινδύνου συγχύσεως – Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001]

(2023/C 15/50)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: L'Oréal (Παρίσι, Γαλλία) (εκπρόσωπος: T. de Haan, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: M. Eberl και D. Gája)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, παρεμβαίνων ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Arne-Patrik Heinze (Hambourg, Γερμανία) (εκπρόσωπος: N. Dauskardt, δικηγόρος)

Αντικείμενο

Με την προσφυγή που άσκησε βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, η προσφεύγουσα ζητεί την ακύρωση της αποφάσεως του δευτέρου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) της 21ης Ιουνίου 2021 (υπόθεση R 2327/2020-2).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) της 21ης Ιουνίου 2021 (υπόθεση R 2327/2020-2).
- 2) Το EUIPO φέρει, πέραν των δικαστικών εξόδων του, τα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η L'Oréal, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων της διαδικασίας ενώπιον του τμήματος προσφυγών.
- 3) Ο Arne-Patrik Heinze φέρει τα δικαστικά έξοδά του.

⁽¹⁾ ΕΕ C 481 της 29.11.2021.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Νοεμβρίου 2022 — CB κατά EUIPO — China Construction Bank (CCB)

(Υπόθεση T-639/21) ⁽¹⁾

{Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Διαδικασία ανακοπής – Αίτηση καταχώρισεως εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης CCB – Προγενέστερο εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης CB – Προγενέστερη διεθνής καταχώριση με ισχύ στην Ευρωπαϊκή Ένωση – Εικονιστικό σήμα CB – Σχετικοί λόγοι απαραδέκτου – Έλλειψη κινδύνου συγχύσεως – Φήμη και έντονος διακριτικός χαρακτήρας του προγενέστερου σήματος – Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001] – Άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009 (νυν άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 2017/1001) – Άρθρο 94, παράγραφος 1, του κανονισμού 2017/1001}

(2023/C 15/51)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Groupement des cartes bancaires (CB) (Παρίσι, Γαλλία) (εκπρόσωπος: C. Herissay Ducamp, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωπος: J. Ivanauskas)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: China Construction Bank Corp. (Πεκίνο, Κίνα) (εκπρόσωπος: C. Gommers, δικηγόρος)

Αντικείμενο

Με την προσφυγή που άσκησε βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, η προσφεύγουσα ζητεί την ακύρωση της απόφασης του δευτέρου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) της 30ής Ιουλίου 2021 (υπόθεση R 1305/2020-2).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Groupement des cartes bancaires (CB) στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 481 της 29.11.2021.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Νοεμβρίου 2022 — *Financiere Batteur* κατά EUIPO — *Leno Beauty* (by *L.e.n.o beauty*)

(Υπόθεση T-779/21) (¹)

[*Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Διαδικασία ανακοπής – Αίτηση καταχωρίσεως εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης by L.e.n.o beauty – Προγενέστερο εθνικό λεκτικό σήμα LAINO – Σχετικός λόγος απαραδέκτου – Έλλειψη κινδύνου συγχύσεως – Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001]*

(2023/C 15/52)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: *Financiere Batteur* (Hérouville-Saint-Clair, Γαλλία) (εκπρόσωποι: P. Greffe και F. Donaud, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωπος: V. Ruzek)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: *Leno Beauty Sas* (Vintimille, Ιταλία)

Αντικείμενο

Με την προσφυγή που άσκησε βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, η προσφεύγουσα ζητεί την ακύρωση της απόφασης του δευτέρου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) της 13ης Οκτωβρίου 2021 (υπόθεση R 514/2021-2).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει τη *Financiere Batteur* στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 73 της 14.2.2022.

Διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 20ής Οκτωβρίου 2022 — PB κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-407/21 R)****(Ασφαλιστικά μέτρα – Δημόσιες συμβάσεις υπηρεσιών – Παρατυπίες κατά τη διαδικασία ανάθεσης της σύμβασης – Ανάκτηση των αδικαιολογήτως καταβληθέντων – Απόφαση αποτελούσα εκτελεστό τίτλο – Αίτηση λήψεως προσωρινών μέτρων – Επείγον – *Fumus boni juris* – Στάθμιση συμφερόντων)**

(2023/C 15/53)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Αιτών: PB (εκπρόσωπος: L. Levi, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: . Araujo Arce, J. Estrada de Solà και J. Baquero Cruz)

Αντικείμενο

Με την αίτησή του βάσει των άρθρων 278 και 279 ΣΛΕΕ, ο αιτών ζητεί, πρώτον, την αναστολή εκτέλεσης της απόφασης C(2021) 3338 τελικό της Επιτροπής, της 5ης Μαΐου 2021, σχετικά με την ανάκτηση ποσού 5 038 737,86 ευρώ, πλέον των οφειλόμενων τόκων από τον διαχειριστή της εταιρίας [εμπιστευτικά στοιχεία που δεν αποκαλύπτονται] και, κατά δεύτερον, την έκδοση διαταγής εις βάρος της Ευρωπαϊκής Επιτροπής που να την υποχρεώνει να μην εισπράξει τα ποσά που προσδιορίζονται στην εν λόγω απόφαση με οποιονδήποτε τρόπο, ιδίως εφαρμόζοντας το χρεωστικό σημείωμα, μέχρις ότου το Γενικό Δικαστήριο αποφανθεί επί της προσφυγής.

Διατακτικό

Ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου διατάσσει:

- 1) Αναστέλλει την εκτέλεση της απόφασης C(2021) 3338 τελικό της Επιτροπής, της 5ης Μαΐου 2021, σχετικά με την ανάκτηση ποσού 5 038 737,86 ευρώ, πλέον των οφειλόμενων τόκων από τον διαχειριστή της εταιρίας [εμπιστευτικά στοιχεία που δεν αποκαλύπτονται].
- 2) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 25ης Οκτωβρίου 2022 — WO κατά Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας**(Υπόθεση T-603/21) ⁽¹⁾****{Υπαλληλική υπόθεση – Διορισμός των Ευρωπαίων εντεταλμένων εισαγγελέων της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας – Υποψήφιος προταθείς από τη [εμπιστευτικό] – Απόφαση του συλλογικού οργάνου της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας να μη διορίσει τον προσφεύγοντα – Μη ύπαρξη διαφοράς μεταξύ της Ένωσης και ενός εκ των υπαλλήλων της εντός των ορίων και σύμφωνα με τις προϋποθέσεις που ορίζουν ο ΚΥΚ και το ΚΑΠ – Άρθρο 270 ΣΛΕΕ – Πρόδηλη αναρμοδιότητα}**

(2023/C 15/54)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: WO (εκπρόσωπος: V. Vitkovskis, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Εισαγγελία (εκπρόσωποι: L. De Matteis και J. Castillo García)

Αντικείμενο

Με την προσφυγή του δυνάμει του άρθρου 270 ΣΛΕΕ, ο προσφεύγων ζητεί την ακύρωση της απόφασης 28/2021 του συλλογικού οργάνου της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας, της 21ης Απριλίου 2021, περί απορρίψεως υποψηφιότητας για τη θέση Ευρωπαίου εντεταλμένου εισαγγελέα της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας στη [εμπιστευτικό].

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει τον WO στα δικαστικά έξοδα, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων της διαδικασίας ασφαλιστικών μέτρων.

(¹) EE C 513 της 20.12.2021.

**Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 17ης Οκτωβρίου 2022 — Swords κατά Επιτροπής και ECDC
(Υπόθεση T-55/22) (¹)**

[Προσφυγή ακυρώσεως – Δημόσια υγεία – Μέτρα που θεσπίστηκαν στην Ένωση για την καταπολέμηση της εξαπλώσης της πανδημίας της νόσου COVID-19 – Εκθέσεις εκτίμησης κινδύνων που συνέταξε το Ευρωπαϊκό Κέντρο Πρόληψης και Ελέγχου Νόσων (ECDC) – Πράξεις μη δεκτικές προσφυγής – Ανακοίνωση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και συντονισμένη προσέγγιση που δημοσιεύθηκαν βάσει των εκθέσεων εκτίμησης κινδύνων που συνέταξε το ECDC – Ένσταση ελλείψεως νομιμότητας – Απαράδεκτο]

(2023/C 15/55)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Patrick Swords (Δουβλίνο, Ιρλανδία) (εκπρόσωπος: G. Byrne, δικηγόρος)

Καθών: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: A. Szymtkowska και F. van Schaik), Ευρωπαϊκό Κέντρο Πρόληψης και Ελέγχου Νόσων (εκπρόσωποι: R. Malacalza, M.-A. Ekström και E. Sinclair)

Αντικείμενο

Με την προσφυγή που άσκησε δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, ο προσφεύγων ζητεί, αφενός, να ακυρωθούν οι εκθέσεις εκτίμησης του κινδύνου που συνέταξε το Ευρωπαϊκό Κέντρο Πρόληψης και Ελέγχου Νόσων (ECDC) στο πλαίσιο της πανδημίας της νόσου COVID-19 στις 24 και 26 Νοεμβρίου καθώς και στις 2 και 15 Δεκεμβρίου 2021 και, αφετέρου, να κηρυχθούν ανεφάρμοστες βάσει του άρθρου 277 ΣΛΕΕ τόσο η ανακοίνωση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο, την Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και την Επιτροπή των Περιφερειών, της 1ης Δεκεμβρίου 2021, με τίτλο «Κοινή αντιμετώπιση των σημερινών και των νέων προκλήσεων της νόσου COVID-19» [COM/2021/764 τελικό] όσο και η συντονισμένη προσέγγιση που δημοσίευσε η Επιτροπή στις 8 Δεκεμβρίου 2021, όπως έγινε δεκτή από την επιτροπή υγειονομικής ασφάλειας (CSS), οι οποίες βασίστηκαν στις προσβαλλόμενες επιστημονικές γνωμοδοτήσεις.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή ως απαράδεκτη.
- 2) Καταδικάζει τον Patrick Swords στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 119 της 14.3.2022.

Προσφυγή-αγωγή της 6ης Οκτωβρίου 2022 — RS κατά ΕΤΕπ

(Υπόθεση T-624/22)

(2023/C 15/56)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: RS (εκπρόσωπος: B. Maréchal, δικηγόρος)

Καθής-εναγομένη: Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων

Αιτήματα

Ο προσφεύγων-ενάγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει i) την με συγκεκριμένη ημερομηνία απόφαση της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων (στο εξής: ΕΤΕπ), με θέμα «Μη μετατροπή σύμβασης ορισμένου χρόνου» με την οποία απορρίφθηκαν τα προβληθέντα εκ μέρους του προσφεύγοντος-ενάγοντος επιχειρήματα σχετικά με τη μετατροπή της σύμβασης εργασίας του, ii) την απόφαση της ΕΤΕπ με την οποία ο προσφεύγων-ενάγων ενημερώθηκε ότι η σχέση εργασίας του στην ΕΤΕπ θα λήξει σε συγκεκριμένη ημερομηνία, και iii) την εκδοθείσα σε συγκεκριμένη ημερομηνία απόφαση της ΕΤΕπ περί απορρίψεως της διοικητικής προσφυγής με την οποία ο προσφεύγων-ενάγων: 1ον) έβαλε κατά της απόφασης περί μη μετατροπής της ορισμένου χρόνου σύμβασης εργασίας του με την ΕΤΕπ σε σύμβαση αορίστου χρόνου, και 2ον) κατήγγειλε σχετικές προσβολές των θεμελιωδών δικαιωμάτων του εκ μέρους της ΕΤΕπ (στο εξής: προσβαλλόμενες αποφάσεις)·
- επικουρικός, να τροποποιήσει τις προσβαλλόμενες αποφάσεις· καθώς και
- να επιδικάσει αποζημίωση ύψους 193 882,98 ευρώ για την αποκατάσταση της υλικής ζημίας την οποία υπέστη ή θα υποστεί ο προσφεύγων-ενάγων συνεπεία των προσβαλλόμενων αποφάσεων περί μη μετατροπής της σύμβασης εργασίας του, συμπεριλαμβανομένων της απώλειας μισθών, της διαφοράς ασφαλιστικών εισφορών και της απώλειας οικογενειακών επιδομάτων, καθώς και της απώλειας συντάξεων·
- να επιδικάσει αποζημίωση ύψους 20 000 ευρώ για την προσβολή των δικαιωμάτων του προσφεύγοντος-ενάγοντος στην ιδιωτική ζωή και στην προστασία των δεδομένων, του δικαιώματός του χρηστής διοίκησης, καθώς και του δικαιώματός του σε αποτελεσματική προσφυγή και σε δίκαιη δίκη·
- να επιδικάσει χρηματική ικανοποίηση ύψους 20 000 ευρώ για την ηθική βλάβη και την ταλαιπωρία που υπέστη ο προσφεύγων-ενάγων·
- να επιδικάσει αποζημίωση, προσωρινώς εκτιμώμενη σε 20 000 ευρώ (συμπεριλαμβανομένου του ΦΠΑ), για τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε ο προσφεύγων-ενάγων λόγω της παράνομης συμπεριφοράς, των πράξεων και των παραλείψεων της ΕΤΕπ·
- να καταδικάσει την καθής-εναγομένη στα δικαστικά έξοδα της παρούσας διαδικασίας, προσωρινού ύψους 15 000 ευρώ.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής-αγωγής ο προσφεύγων-ενάγων προβάλλει τέσσερις λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται ότι οι προβληθέντες λόγοι για την ενδεχόμενη μη μετατροπή της σύμβασης απορρέουν από αντικειμενικώς διαπιστωθείσα προσβολή των δικαιωμάτων του προσφεύγοντος-ενάγοντος στην εμπιστευτικότητα, στην ιδιωτική ζωή και στην προστασία των δεδομένων.
2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλονται συγκρούσεις συμφερόντων και μεροληψία των διαδικασιών που χρησιμοποιήθηκαν για την αιτιολόγηση των αποφάσεων περί μη μετατροπής της σύμβασης εργασίας του προσφεύγοντος-ενάγοντος, καθώς και εντεύθεν απορρέουσα προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας του τελευταίου.
3. Με τον τρίτο λόγο προβάλλονται έλλειψη σοβαρής αιτιολογίας και δυσανάλογος χαρακτήρας των προσβαλλόμενων αποφάσεων περί μη μετατροπής της σύμβασης εργασίας του προσφεύγοντος-ενάγοντος με την καθής-εναγομένη, καθώς και κρίσιμες σχετικές προσβολές των δικαιωμάτων του τελευταίου.

4. Με τον τέταρτο λόγο προβάλλονται αντικειμενικώς διαπιστωθείσα προσβολή του δικαιώματος του προσφεύγοντος-ενάγοντος για χρηστή διοίκηση, συμπεριλαμβανομένων του δικαιώματός του σε προηγούμενη ακρόαση [άρθρο 41, παράγραφος 2, στοιχείο α' του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: Χάρτης)], του δικαιώματός του να έχει πρόσβαση στον φάκελό του και, συνακολούθως, του δικαιώματός του να τυγχάνει αυτόβουλης και έγκαιρης ενημέρωσης σχετικά με την πορεία ή/και το αποτέλεσμα οιασδήποτε θεσμικής διαδικασίας στην οποία έχει εμπλακεί (άρθρο 41, παράγραφος 2, στοιχείο β' του Χάρτη), καθώς και του δικαιώματος στην αμερόληπτη και εντός ευλόγου προθεσμίας εξέταση των υποθέσεών του (άρθρο 41, παράγραφος 1 του Χάρτη).

Προσφυγή της 7ης Νοεμβρίου 2022 — Vima World κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-671/22)

(2023/C 15/57)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Vima World, SA (Πόλη του Παναμά, Παναμάς) (εκπρόσωπος: P. Braz, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει τα άρθρα 1 και 4 έως 6 της απόφασης (ΕΕ) 2022/1414 της Επιτροπής, της 4ης Δεκεμβρίου 2020, σχετικά με το καθεστώς ενισχύσεων SA.21259 (2018/C) (πρώην 2018/NN) που εφάρμοσε η Πορτογαλία για τη Zona Franca da Madeira (ZFM) — Regime III·
- να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει έξι λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται πλάνη περί τις πραγματικές και τις νομικές προϋποθέσεις καθόσον, εν προκειμένω, το μέτρο δεν συνιστά ενίσχυση χορηγηθείσα από κράτος, κατά την έννοια του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, δεδομένου ότι τα κέρδη που πραγματοποιήθηκαν στην ελεύθερη ζώνη της Μαδέρας (Zona Franca da Madeira, στο εξής: ZFM) φορολογήθηκαν στην Ισπανία.
2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται παράβαση του δικαίου του ανταγωνισμού καθόσον, εν προκειμένω, η απόφαση ανάκτησης της χορηγηθείσας ασύμβατης ενίσχυσης επιβάλλει τη διπλή φορολογία των κερδών που πραγματοποιήθηκαν στη ZFM.
3. Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται πλάνη περί τις νομικές προϋποθέσεις όσον αφορά την προσβαλλόμενη απόφαση, καθόσον το καθεστώς III της ZFM πληροί τις απαιτήσεις περί δημιουργίας ή διατήρησης θέσεων εργασίας στην αυτόνομη περιοχή της Μαδέρας τις οποίες προβλέπουν οι αποφάσεις C(2007) 3037 final και C(2013) 4043 final, τα άρθρα 107 ΣΛΕΕ και 108 ΣΛΕΕ καθώς και οι κατευθυντήριες γραμμές του 2007.
4. Με τον τέταρτο λόγο προβάλλεται πλάνη περί τις πραγματικές και τις νομικές προϋποθέσεις όσον αφορά την προσβαλλόμενη απόφαση καθόσον, στην απόφαση αυτή, η έννοια της «δραστηριότητας που ασκείται πραγματικά και ουσιαστικά στη Μαδέρα», την οποία καθιερώνουν οι αποφάσεις C(2007) 3037 final και C(2013) 4043 final, ερμηνεύεται στενά.
5. Με τον πέμπτο λόγο προβάλλεται παραβίαση των αρχών της ασφάλειας δικαίου, της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και της αναλογικότητας.
6. Με τον έκτο λόγο προβάλλεται πλάνη περί το δίκαιο λόγω παράβασης της υποχρέωσης αιτιολόγησης που προβλέπεται στο άρθρο 296 ΣΛΕΕ.

Προσφυγή της 11ης Νοεμβρίου 2022 — Portal Golf Gestión κατά EUIPO — Augusta National (imaster.golf)**(Υπόθεση T-677/22)**

(2023/C 15/58)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Portal Golf Gestión, SA (Μαδρίτη, Ισπανία) (εκπρόσωπος: J. Garrido Pastor, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Augusta National, Inc. (Augusta, Georgia, Ηνωμένες Πολιτείες)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Αιτούσα: Η προσφεύγουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου

Επίδικο σήμα: Αίτηση καταχωρίσεως εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης imaster.golf — Υπ' αριθ. 17 995 602 αίτηση καταχωρίσεως

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 30ής Αυγούστου 2022 στην υπόθεση R 2204/2021-1

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να κάνει δεκτή την αίτηση καταχωρίσεως του σήματος ως προς το σύνολο των προϊόντων και υπηρεσιών που αυτή αφορά·
- να μεταρρυθμίσει τις εκδοθείσες από το τμήμα ανακοπών και το τμήμα προσφυγών αποφάσεις οι οποίες την υποχρεώνουν να καλύψει έξοδα της αντιδίκου·
- να καταδικάσει το EUIPO στα έξοδα της διαδικασίας ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου.

Προβαλλόμενος λόγος

- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

Προσφυγή της 14ης Νοεμβρίου 2022 — Shaman Spirits κατά EUIPO — Global Drinks Finland (LAPLANDIA Land of purity et al.)**(Υπόθεση T-679/22)**

(2023/C 15/59)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Oy Shaman Spirits Ltd (Tyrnävä, Φινλανδία) (εκπρόσωπος: R. Almaraz Palmero, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Global Drinks Finland Oy (Ελσίνκι, Φινλανδία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Δικαιούχος του επίδικου σήματος: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Επίδικα σήματα: Εικονιστικά σήματα της Ευρωπαϊκής Ένωσης LAPLANDIA Land of purity et al. — Υπ' αριθ. 6 491 914, 7 087 281 και 14 786 883 σήματα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία εγγραφής αδειών χρήσης στο μητρώο

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 14ης Σεπτεμβρίου 2022 στην υπόθεση R 909/2021-1

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το EUIPO και την παρεμβαίνουσα στα δικαστικά έξοδα της διαφοράς ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, καθώς και στα δικαστικά έξοδα της διαδικασίας ενώπιον του πρώτου τμήματος προσφυγών.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Παράβαση των άρθρων 25, 26 και 27 του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.
- Παράβαση των άρθρων 19 και 20 του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.
- Παράβαση του άρθρου 103 του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

Προσφυγή της 16ης Νοεμβρίου 2022 — Nicoventures Trading και λοιποί κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-706/22)

(2023/C 15/60)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Nicoventures Trading Ltd (Λονδίνο, Ηνωμένο Βασίλειο) και 5 λοιποί προσφεύγοντες (εκπρόσωποι: L. Van den Hende, M. Schonberg, J. Penz-Evren και P. Wytinck, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να διατάξει την ακύρωση της προσβαλλόμενης αποφάσεως (¹) στο σύνολό της και·
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα της προσφεύγουσας.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει δύο λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση υπερβαίνει τις εξουσίες που ανατίθενται στην Επιτροπή από το άρθρο 7, παράγραφος 12, και το άρθρο 11, παράγραφος 6, της οδηγίας 2014/40/ΕΕ (²), για τους τέσσερις ακόλουθους λόγους:
 - ρυθμίζοντας ένα νέο προϊόν καπνού, η προσβαλλόμενη απόφαση ρυθμίζει παρανόμως ένα «ουσιώδες στοιχείο» κατά την έννοια του άρθρου 290, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ·

- η προσβαλλόμενη απόφαση εισάγει παρανόμως μία νέα «συγκεκριμένη κατηγορία προϊόντων» για τους σκοπούς της οδηγίας 2014/40/ΕΕ και ως εκ τούτου παραβιάζει τις γενικές αρχές του δικαίου της Ένωσης περί ασφάλειας δικαίου και δικαιολογημένης εμπιστοσύνης·
 - η προσβαλλόμενη απόφαση εισάγει μία νέα «συγκεκριμένη κατηγορία προϊόντων» η οποία δεν συνάδει με το σύστημα της οδηγίας 2014/40/ΕΕ και είναι, επομένως, παράνομη· και
 - η προσέγγιση της Επιτροπής για την αξιολόγηση της ύπαρξης «ουσιαστικής μεταβολής των συνθηκών» υπερβαίνει το πεδίο εφαρμογής της αρμοδιότητας που της έχει ανατεθεί.
2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται παράβαση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως που προβλέπεται στο άρθρο 296 ΣΛΕΕ και παραβίαση της αρχής της χρηστής διοικήσεως.

- (¹) Κατ' εξουσιοδότηση οδηγία (ΕΕ) 2022/2100 της Επιτροπής της 29ης Ιουνίου 2022 για την τροποποίηση της οδηγίας 2014/40/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με την απόσυρση ορισμένων εξαίρεσεων όσον αφορά τα θερμαινόμενα προϊόντα καπνού (ΕΕ 2022, L 283, σ. 4).
- (²) Οδηγία 2014/40/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 3ης Απριλίου 2014, για την προσέγγιση των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών σχετικά με την κατασκευή, την παρουσίαση και την πώληση προϊόντων καπνού και συναφών προϊόντων και την κατάργηση της οδηγίας 2001/37/ΕΚ (ΕΕ 2014, L 127, σ. 1).

Προσφυγή της 8ης Νοεμβρίου 2022 — Puma κατά EUIPO — Herno (HERZO)

(Υπόθεση T-719/22)

(2023/C 15/61)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Puma SE (Herzogenaurach, Γερμανία) (εκπρόσωποι: M. Schunke και P. Trieb, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Herno SpA (Lesa, Ιταλία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Αιτούσα: Η προσφεύγουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου

Επίδικο σήμα: Αίτηση καταχώρισεως λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης HERZO — Υπ' αριθ. 18 194 554 αίτηση καταχώρισεως

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 19ης Ιουλίου 2022 στην υπόθεση R 297/2022-1

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα, περιλαμβανομένων εκείνων της διαδικασίας ενώπιον του τμήματος προσφυγών.

Προβαλλόμενος λόγος

- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 8ης Νοεμβρίου 2022 — Hahn Rechtsanwälte κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-87/22) ⁽¹⁾**

(2023/C 15/62)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Ο πρόεδρος του ενάτου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 165 της 19.4.2022.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 8ης Νοεμβρίου 2022 — 1906 Collins κατά EUIPO — Peace United (bâoli BEACH)**(Υπόθεση T-160/22) ⁽¹⁾**

(2023/C 15/63)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Η πρόεδρος του εβδόμου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 207 της 23.5.2022.

